

A VEZETŐ

Az Úr áldjon, Neville testvér.

Annyira örülök, hogy ma este újra a gyülekezetben lehetek. Csak egy kicsit rekedt vagyok. Elég hosszú volt az Üzenet ma reggel, de nagyon örülök, hogy Ez megvolt. És én magam is élveztem, ahogy elmondtam, és remélem, hogy ti is élveztétek a hallgatását. [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

² Ne felejtsetek el most, mindig emlékezzetek erre, hogy ezek azok a dolgok, amelyek építik Krisztus szolgáját. Látjátok, először a hit, aztán az erény. És most ne feledjük, a Szentlélek nem tudja csúcskő alá hozni Isten épületét, amíg ezek a dolgok nem a Szellem által működnek. Nem számít, mit tesztek, látjátok. Ezek a dolgok azok, amik Krisztus Testét építik, értitek, ezek a dolgok. Most, ne felejtsetek el, hogy ez *itt* az első, a ti hitetek. Erényt, tudást kell hozzáadni, és így tovább, amíg Krisztus teljes ábrázata meg nem nyilvánul, akkor a Szentlélek leszáll rá, és egyetlen Testként elpecsételi. Ezeknek így kell lennie. Ezért mondta Jézus, “Gyümölcsükről ismeritek meg őket.” Értitek, a gyümölcs! Ezek nélkül nem tudnátok gyümölcsöt teremni, ha ezek nem lennének bennetek. És amikor mindez átveszi a helyét a világiasságnak és—és az istentelenségnek, és így tovább, akkor minden hitetlenség elvész, akkor a világ minden dolga elmúlt, akkor nincs más, csak egy új teremtmény Krisztusban. Az Efézus 4:30 pedig ezt mondja, “Ne szomorítsátok meg Isten Szent Lelkét, aki által elpecsételtettetek a megváltásotok napjára.” Elpecsételve Isten Országába! Most ne felejtsetek el ezt. Tartsátok ezt észben, *ezeket* a dolgokat vegyétek először. Akkor a pecsét a Szentlélek, az a Csúcskő, amely minket a Testbe pecsétel. Rendben.

³ Kaptunk egy—egy kérést Little testvérnővel kapcsolatban Chicagóból, a férje autóbalesetet szenvedett, és a halál szélén fekszik, Little testvérnő. És Edith Wright, a mi kis testvérnőnk, aki már olyan régóta ismerünk, nagyon, nagyon rosszul van ma este otthon, és ezt szerették volna bejelenteni a gyülekezetnek, hogy mindannyian együtt imádkozhassunk ezért a kérésért. És most hajtsuk meg a fejünket egy pillanatra.

⁴ Drága Mennyei Atyánk, (hit által) összegyűlünk Isten Trónja köré, és ezekért a kérésekért Isteni irgalmat kérünk. Little testvér, autóbalesetben, a halál szélén. Istenem, segíts neki. A Szentlélek legyen az ágya mellett, és hozd vissza őt közénk, Uram. És a kis Edith Wright ott lent, imádkozom, Istenem, hogy a Szentlélek ma este az ágya mellett legyen, és adja vissza az egészségét. Add meg, Atyánk. Te ígérted ezeket a dolgokat, és mi hiszünk bennük. És ahogy ma reggel is gondoltuk, az a távolság

semmit sem jelent neked, épp olyan nagyszerű vagy a világ egyik részén, mint a másikon, mert mindenütt jelenvaló, mindenható és végtelen vagy. És imádkozunk, Atyánk, hogy teljesítsd ezeket a kéréseket Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

⁵ Nagyon örülök, hogy ma este újra itt lehetek, hogy... És tudom, hogy meleg van. Ez már a harmadik egymást követő alkalom, és... Tudom, hogy néhányatoknak akár ötszáz mérföldet is vezetniük kellett reggeltől mostanáig. És nekem holnaptól kezdve, ezernégyszázat kell vezetnem ezután. Szóval, szóval én—én bízom benne, hogy nagyszerű időszak volt ez mindannyiótok számára. És nagyszerű időszak volt számomra is, hogy meglátogathattalak benneteket. Csak egy dologot kértünk, olyan sok embert kellett vissza fordítanunk, mert nincs hely, nem zsúfolhatjuk túlzottan a folyosókat, mert a tűzoltóság ezért nem fog jótállni. Szóval most egy kicsit nagyobb gyülekezetet próbálunk építeni, amibe ha bent vagyunk, legyen ülőhely az embereknek.

⁶ És most, bármikor, mindig szívesen látunk titeket itt az imaházban, ahol nincs más hitvallásunk, csak Krisztus, nincs más törvényünk, csak a szeretet, nincs más könyvünk, csak a Biblia. És így... És a mi pásztorunk itt Orman Neville testvér. És itt van a gyülekezetünk, amely—amely sok emberből áll, akik egy felekezetközi gyülekezetként gyűlnek össze, ahová eljöhetsz, és a saját lelkiismereted szerint imádhatsz Istent. Mindig örülünk, ha itt vagytok. Szóval gyertek, amikor csak tudtok, mindig örömmel fogadunk.

⁷ És most, amennyire tudom, legközelebb akkor leszek veletek, amikor a gyülekezet elkészül. És akkor, a *Gyülekezeti Korszakok* után, ott azután el akarunk jutni a hét utolsó *Pecsétekhez*, a Jelenések Könyvében szereplő utolsó hét *Pecséthez*, hogy Ezt tanítsuk.

⁸ És most oly sokszor jönnek betegek és szenvedők, és ezeken az alkalmakon, látomásokra van szükség, és különleges interjúra jönnek. Ha belemegyek ebbe, akkor—akkor egyszerűen nem tudom megkülönböztetni őket, és, nem, utána már nehezen tudok beszélni. És mindenki tudja, hogy a gyógyító kampányainkban általában Mr. Baxter vagy valaki más prédikál, és kijövök imádkozni a betegekért, mert az egy kicsit megerőltető. És pár pillanattal ezelőtt imádkoztam néhány emberért, és aztán találkoztam itt egy kisgyerekekkel, akinek az orvosok... van valami a hátában, ahogy megszületett. Kijöttem, és láttam, hogy ott ült gipszben. Annak a gyereknek nem kell ilyen nyomoréknak maradnia, minden rendben lesz vele. Persze, hogy így lesz, látjátok. Tudom. Látjátok, ebben biztos vagyok. Tehát azt akarjuk, hogy legyen hitünk, és hinni akarunk Istenben.

⁹ Mindannyian, és sokan közületek idegenek vagytok

számomra, mind a szolgálók és így tovább. Ha nem tévedek, ő itt Crase testvér. Igaz? Crase testvér, bocsánatkéréssel tartozom neked, amiért nem jutottam el odáig a felszentelésre. Talán felmegyek oda egy hétvégi alkalomra, az is ugyanolyan jó lesz. Így van? Fenn Bloomingtonban. Jól vagy? Remek. Gondolom, ezek közül a testvérek közül néhányan szolgálók. Te is szolgáló vagy? Igen, uram. Az Úr áldjon meg! És hány szolgáló van az épületben, hadd lássuk a kezetek. Nos, ez így van jól. Örülünk, hogy itt vagytok, annyira boldogok vagyunk. Isten áldjon!

¹⁰ Nos, hogy igazán korán elindulhassunk, néhányan Georgiába, Tennessee-be mennek, New Yorkba mindenhová, ma estétől, ma estétől kezdve. Most pedig vezessetek óvatosan az úton. Ha elálmosodsz, és nem akarsz motelbe menni, hajts le az út szélére, és aludj, amíg. . . Én is így szoktam. Értitek, csak menj el és aludj. Ne, ne vezess, amíg álmos vagy. Ez egy rossz dolog. És ne feledd, nem te vagy az, hanem a másik ember, akire figyelned kell. Értitek? Te tudod, hová mész, de nem tudod, ő hová megy, szóval—szóval figyelned kell arra a fickóra. Tehát legyél mindig résen, és figyelj.

¹¹ Most pedig szeretnék ma este felolvasni egy részt a Szentírásból, Szent János Könyvéből. Nos, ezek a kis Írásrészek, amiket olvasunk és amikre hivatkozunk, azért vannak, hogy alapot adjanak ahhoz, amit mondani próbálunk. És mindig, soha, egyetlen alkalommal sem, amennyire emlékszem, nem jöttem azért a szószerkezhöz, hogy megpróbáljak csak mondani valamit. Mindig megpróbálok várni, figyelni, tanulmányozni, imádkozni, amíg úgy nem érzem, hogy van valami, amivel segíthetek az embereknek. Ha nem tudok segíteni, akkor nincs szükség arra, hogy itt álljak, értitek. Csak próbálj segíteni! És ma este természetesen a közönségünk nagy része már elment reggel óta, és sokuknak haza kellett menniük. De ma este mondtam, hogy ha itt maradsz, megpróbálunk nagyjából negyvenöt percet beszélni valamiről, ami remélem, segítségünkre lesz. És ezt most Szent János 16. fejezetére fogjuk alapozni, és kezdjük a—a 16. fejezet 7. verssel, és olvassuk el a—a 15. versig.

Mindazonáltal az igazságot mondom nektek; Jobb nektek, ha Én elmegyek. Mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok; de ha elmegyek, elküldöm őt hozzátok.

És amikor eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:

A bűn miatt, mert nem hisznek bennem;

Az igazságosságról pedig, hogy Én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;

Az ítéletről, mert e világ fejedelme megítéltetett.

Még sok mondanivalóm van nektek, de most nem bírjátok elviselni.

De amikor eljön ő, az igazság Szelleme, elvezet titeket minden igazságra: mert nem magától beszél, hanem amiket hall azokat mondja: és ő majd megmutatja nektek a jövődő dolgokat.

Mert ő engem fog megdicsőíteni; mert az enyémből vesz, és megjeleníti nektek.

Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjeleníti nektek.

¹² Most pedig ebben a 13. versben. “Amikor azonban eljön az Igazság Szelleme, elvezet titeket minden igazságra. Amikor eljön az Igazság Szelleme, elvezet titeket minden igazságra.” Mi az Igazság? Az Ige. “Mert ő beszélni fog, nem magától szól, hanem amit hall, azt fogja beszélni. Amit hall, azt fogja beszélni.” Más szóval, Ő lesz az, aki kinyilatkoztatja a dolgot, értitek. És a Zsidókhöz írt levél 4. fejezetében a Biblia azt mondja, hogy “Isten Igéje élesebb, és erősebb a kétélű kardnál, az—az elme, a szív gondolatainak Megítélője.” Értitek, “Amit Ő hall, azt fogja mondani, és Ő megmutatja nektek az eljövendő dolgokat.” Értitek? Mi fogja ezt elérni? A Szentlélek, aki az Úr Jézus Nevében jön el.

¹³ És szeretném a következő néhány percet arra szánni, hogy felhívjam a figyelmeteket az “vezető” szóra, *A Vezető*. Tudjátok, van már némi tapasztalatom az erdőben. Egy idegenvezető, valaki, aki körbevezet. Kell egy idegenvezető, ha nem tudod, hová mész. És mivel ismerem a vadászatot, és a körülöttem lévő világot, lehetőségem volt vezetőkkal találkozni. Én magam is túravezető vagyok Coloradóban, mert ismerem a vidéket, a farmgazdálkodást és így tovább, így tudok túravezetőként dolgozni Coloradóban.

¹⁴ Most egy vezetőnek ismernie kell az utat. Tudnia kell, hová megy és mit csinál, és hogyan vigyázzon rád az út mentén. Értitek? Gondoskodnia kell róla, hogy ne tévedj el. A túravezető egy kiválasztott ember. Az állam választja ki ezt az embert, ha ő egy vezető. És most, amikor egy útra indulsz a vadonban, ahová talán nem szoktál menni, nem jó dolog e nélkül menned. Őszintén szólva, vannak helyek, ahová el sem lehet menni nélküle, például Kanadában. A—a vezetőnek alá kell írnia az engedélyedet a vadórnek. Be kell jelentkeznie, és ő a felelős érted. Ha bármi történik veled, az az ő felelőssége. Gondoskodnia kell rólad. Látnia kell, hogy nem vagy eltévedve. Biztosnak kell lennie abban, hogy nem küld téged olyan helyre, ahonnan nem találsz vissza. És ha eltévedsz, annyira jól kell ismernie az országot, hogy bármikor meg tud találni. Mindezeket a dolgokat ismernie kell, különben nem lehet idegenvezető, nem kaphat engedélyt, mint idegenvezető.

¹⁵ Ezekhez a dolgokhoz néha időpontot kell egyeztetni, előre telefonálni és intézkedni, foglalásokat intézni. És ha a... Néha

tele van és nem tud fogadni, egy időre el kell halasztanod a— a földi vezetővel. Isten Vezetőjével soha nem kell ezt tenned, Ő mindig készen áll, mindig készen áll.

¹⁶ Nos, ha nem teszed meg ezeket az előkészületeket, és azon gondolkodsz, hogy kirándulsz a vadonba, ahol még soha nem jártál, eltévedhetsz, és meghalhatsz. Körülbelül egy százalék esélyed van arra, hogy kijuss a vadonból, vagyis, ha nem túl sűrű, akkor talán egy százalék esélyed van arra, hogy saját erőből kijuss. De ha egy nagyon rossz vadonban vagy, messze, akkor esélyed sincs kijutni. Nincs rá mód, mert a halálsétában találsz magad, és akkor neked—neked véged van, akkor véged van. Nos, és biztosan el fogsz veszni, ha nincs veled olyan vezető, aki ismeri a vadont, és tudja, hogyan kell visszajutni.

¹⁷ Sokan ismeritek azt a cikket, amit tavaly olvastatok Tucsonban, Arizonában, azokról a cserkészekről. Pedig arra képezték ki őket, hogy tudjanak magukról gondoskodni, cserkészek voltak. És nem csak kiscserkészek voltak, hanem felnőtt cserkészek. És felmentek a hegyekbe, és jött egy hóvihár, a természet megváltoztatta a helyzetét. És amire feleszméltek, eltévedtek, és mindannyian meghaltak, azért van, mert ők... valami változás jön a megszokott rutinból, és nem tudták, hogyan szálljanak ki belőle. Értitek? És már nem is emlékszem, hány fiú vesztette életét a hegyen, bár voltak helikoptereik, kint Katonák, a Nemzeti Gárda, önkéntes segítség, meg minden. De elvesztek, senki sem tudja, hol vannak. És nem tudtak gondoskodni magukról. Mindannyian meghaltak a hóban, mert nem tudták, hogy keletre, északra, nyugatra vagy délre tartanak-e, fent, lent, vagy akármerre, minden ugyanúgy nézett ki.

¹⁸ Most egy idegenvezető tudja, hol van, az időjárástól függetlenül. Ő—ő erre fel van készülve. Tudja, mit csinál. Mindennel tisztában van. Ismeri a külsejét mindennek, annyira, hogy sötétben lehet, és mégis érezhet valami bizonyos dolgot.

¹⁹ Például, íme egy régi trükk egy idegenvezetőtől. Tudod, ha látod a csillagokat, bárki meg tudja mondani, merre mész, ha figyeled a csillagokat. És mindig az egyetlen igaz csillagot kell figyelni. Csak egy igaz csillag van, és az a Sarkcsillag. Látjátok, csak egy van, ő ugyanazon a helyen áll. Aki Krisztust jelképezi, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Mások talán elkóborolnak, de Ő ugyanaz marad. A gyülekezetek elhúzhatnak erre az útra, vagy mások arra az útra, de Ő nem, Ő mindig ugyanaz.

²⁰ Nos, ha nem látod a Sarkcsillagot, és felhős az ég, akkor, ha jól megfigyeled, ha nappal vagy és eltévedtél, figyeld a fákat. A fa mindig, a moha a fa északi oldalán van, mert a fa déli oldalát jobban éri a nap, mint az északit. De mi van, ha sötét van, és nem látod a mohát? Ha becsukod a szemed, és nem próbálsz meg gondolkodni, Csukd be a szemed, és fogj egy sima

kérgű fát, tedd a kezeid a fa köré így, amíg az ujjaid össze nem érnek, és aztán kezdj el lassan mozogni a fa körül. És amikor elérsz egy olyan helyet, ahol a kéreg nagyon vastag, feltöredezett, az az északi oldal (a szelek), és meg tudod mondani, merre tartasz, északra vagy délre. És így, ó, sok minden van, de egy vezető kell ahhoz, hogy tudja, hogyan kell ezeket a dolgokat csinálni. Egy teljesen átlagos ember felállna, és azt mondaná, “Nem érzek benne semmiféle különbséget.” Értitek? Látjátok, ehhez az idegenvezetéshez ki kell képezni téged.

²¹ És ezek a fiúk, kétségtelenül, kiváló cserkészek voltak, talán tudtak csomót kötni, lehet, hogy kövekkel tudnak tüzet csinálni, és hasonlók. De tudni a kiutat, ez a lényeg! Ők, nem tudták, merre kell menniük, ezért mindannyian odavesztek, mert nem vittek magukkal vezetőt.

²² Egy figyelmetlen apa két évvel ezelőtt, Coloradóban, ó, felment a hegyekbe, volt egy hat-hét éves kislánya. El akarta vinni az első szarvasvadászatára. Felmentek tehát a hegyre, és a kislány így szólt az apukájához, “Fáradt vagyok.”

²³ “Gyere fel a hátamra. Még nem vagyunk elég magasán, a szarvasok magasán vannak.” Csak ment tovább és tovább, mígnem... Nem tudta, városi ember volt. Semmit sem tudott arról, hogyan kell vadászni, vagy hogy hová kell mennie. Bárki, aki egy kicsit is ért a vadonhoz, tudja, hogy a szarvasok nincsenek a magas helyeken. Nem mennek fel oda. Kecskék vannak ott fent, nem szarvasok. Ott vannak, ahol tudnak enni, oda kell jutniuk, ahol van mit enniük. És így, ez az ember azt gondolta, “Ha felmegyek valahova a sziklák közé, találok egy nagy bakot.” Látott egy képet, amin egy a sziklán állt—a sziklán állt, és azt gondolta, hogy ott fogja megtalálni. Ne is figyelj oda, mit írnak a magazinok, jaj, ó, jaj, egy rémálom lesz! Az egyetlen teendő az, hogy elviszel egy idegenvezetőt, akitől tudod, hol vagytok.

²⁴ És az apa, hirtelen elkezdett esni az eső ott fent, egyike azoknak a gyors esőknek, amik jönnek. És a férfi túl későig vadászott, míg besötétedett, és nem találta meg a visszautat. És a... aztán a szél átfúj a hegyek tetején, és ő maga is gyorsan ment, és ez...

²⁵ Tudnod kell, hogyan éld túl, ha lemaradsz. Van még valami, tudd, hogyan éld túl! Felmásztam fákra és lecsúsztam róluk, és felmásztam fákra és lecsúsztam, fel és le, így, hogy életben maradjak. Felszettem egy kis havat, amikor mindkét oldalon másfél méter vastag volt a hó, letörtem egy tuskót és leterítettem. És annyira éhes voltam, hogy alig bírtam elviselni! És széttröttem ezeket a régi tuskókat, meggyújtottam őket, hadd melegedjenek fel, és olvasszák el a havat. És aztán hajnali egy óra körül, kettő órakor, elhúztam a tuskókat, és lefeküdtem arra a meleg földre,

hogyan életben maradjak. És tudnod kell, hogyan kell ezeket a dolgokat csinálni.

²⁶ És ez az ember nem tudta, mit csinál, senki sem volt vele, aki irányította volna. És addig ölelte a kebléhez a saját kisfiát, amíg érezte, hogy kihűl és meghal. Meggondolatlan! Ha csak egy idegenvezetőt vitt volna magával, visszahozhatta volna őt a hegyről, függetlenül attól, hogy mennyi az idő, látjátok. De megvárta, míg besötétedik, akkor már nem látott merre menjen.

²⁷ Ez a baj a mai keresztényekkel. Megvárják, míg leszáll a sötétség, aztán rájössz, hogy a Vezető nélkül mentél ki. A Vezető!

²⁸ Láttál már valaha elveszett embert? Volt már valakinek olyan tapasztalata, hogy elveszett embert hozott haza? Ez a legszármazásosabb dolog, amit valaha láttál. Amikor egy ember eltéved, megőrül. Fogalma sincs, mit csinál. Ott kint találtunk egy fiút, aki eltévedt az erdőben, és azt hitték róla, hogy... Farmer volt, de rossz helyen járt, eltévedt, visszafordult. És amikor három nappal később megtalálták, úgy rohant, mint egy vadember, és teli torokból üvöltött. Az ajkai teljesen felrepedeztek, eldobta a fegyverét, és nem tudta, mit tegyen. És amikor a saját testvére, amikor... El kellett fogniuk és meg kellett kötnöniük. Amikor a saját testvére odament hozzá, úgy harcolt vele, mint egy állat, megpróbálta megharapni, azt sem tudta, hol van. Miért? Eltévedt. És amikor az ember eltéved, zavarodott állapotba kerül. És nem tudja, hogy ebben az állapotban van, mert az elveszettsége ilyen lázat kelt benne, és fogalma sincs, hol van, és hogyan viselkedik.

²⁹ Így van ez akkor is, amikor az ember eltávolodik Istentől! Olyan dolgokat fog tenni, amiket rendes körülmények között nem tenne. Olyan dolgokat fog tenni, amik—amik meghaladják az emberi lény gondolatait. Egy elveszett ember Istentől, egy elveszett gyülekezet Istentől, egy olyan gyülekezet, amely eltávolodott Istentől, eltávolodott Isten Bibliájának alapelveitől, olyan dolgokat tesz néha, amikre az élő Isten gyülekezetében nem számítanál. Kártyajátékokkal, lottóval, szerencsejátékkal, bármivel, megszerzik a pénzüket. Mindenfélét tanítanak, mindent megengednek, és megveregetik a vállát annak, aki nagy adományozó a gyülekezetben, és így tovább, hogy hagyják, hogy megússzák. Pontosan. Olyan diakónusokat tesznek a vezetőségbe, akik négy vagy öt alkalommal voltak házasságok, és elengedik ezt, hogy jól kijöjjenek. Csak egy végcél van, amivel szembe kell nézned, ez pedig az Isten iránti kötelezettséged. Állj ki és mondd el az Igazságot! Az elveszett, elveszett ember zavart állapotban van, egy örült.

³⁰ A vezetőnek van tudása arról, hogyan kell mennie és mit kell tennie. Isten... Isten mindig küldött vezetőt népének. Isten soha nem vallott kudarcot. Küld egy vezetőt, de neked el kell fogadnod ezt a vezetőt. Érted? Hinned kell benne. Úgy kell

tenned, ahogy ő mondja. Ha beérsz egy vadonba, és a vezetőd azt mondja, *“erre megyünk,”* te mégis úgy döntesz, hogy *arra* mész, akkor el fogsz tévedni. Amikor pedig . . . Isten küld nekünk egy vezetőt, hogy irányítson minket, akkor követnünk kell azt a vezetőt. Nem számít, mit gondolunk, mi tűnik ésszerűnek és mi nevetségesnek, nem mi vagyunk azok, akik ezt kiosztják, az útmutató az egyetlen.

³¹ Isten az Ószövetségben prófétákat küldött. Ők is vezetők voltak, mert az Úr Igéje a prófétákhoz jött. Vezetők voltak. Ők oktatták az embereket, ahogy tegnap este beszéltünk Ézsaiásról és Uzziásról. Utasításokat kaptak, ők pedig oktatták az embereket és vezették őket. És most Isten mindig elküldte a vezetőit, Ő soha nem volt vezető nélkül, végig a korokon keresztül. Istennek mindig volt valaki, aki képviselte Őt ezen a földön, minden korban.

³² Most, néha eltérnek a vezetéstől, “letérnek a pályáról,” ahogy mi mondjuk. Amikor Jézus itt volt a földön, nem emlékeztek, hogy Jézus ezt mondta a farizeusoknak, “Ti vak vezetők”? Vak vezetők, vakok a szellemi dolgokra. Értitek? Most, nekik vezetőknek kellett volna lenniük, az emberek vezetői, akik az üdvösség felé vezetik az embereket. Jézus azonban ezt mondta, “Vakok vagytok!” És azt mondta, “Hagyjátok őket, mert ha vak vezet a vakot, vajon nem esnek-e mindketten a verembe? Vak vezetők! Ó, mennyire beszennyeződött a világ ezzel a vak vezetéssel. Nem akarja, hogy a saját értelmére hagyatkozz. Isten nem akarja, hogy a saját értelmére, gondolataira vagy bármilyen ember alkotta gondolatra támaszkodj.

³³ Isten küld egy Vezetőt, és Isten azt akarja, hogy emlékezzetek rá, hogy ez az Ő kijelölt Vezetője. És nekünk emlékeznünk kell Rá. Itt az áll, Jézus azt mondja, hogy “Nem hagylak el titeket, hanem kérni fogom az Atyát, és küld nektek más Vigasztalót.” És ez a Vigasztaló, amikor eljön, elvezet minket minden Igazságra. És Isten Igéje az Igazság, és az Ige Krisztus, “Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet.” Ő az Ige, “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett, és közöttünk lakott.” Ha tehát követjük az igazi, valódi Vezetőt, a Szentlelket, el fogja mondani nekünk, amit látott, amit hallott, és meg kell, hogy mutassa nekünk az eljövendő dolgokat. Ámen. Tessék. Meg fogja mutatni neked az eljövendő dolgokat.

³⁴ És amikor a mai gyülekezetek elutasítják Ezt, hogyan várhatjuk el valaha is, hogy a Mennybe jutunk? Amikor a Szentlélek el lett küldve hozzánk vezetőként, mi pedig veszünk valami bíborost, egy püspököt, egy általános felügyelőt, vagy valaki hasonlót, hogy vezessen minket, amikor a Szentlélek adatott nekünk, hogy vezessen minket.

³⁵ És a Szentlélek mindig az Igéről beszél. “Sok mindent kell mondanom nektek, de most nem érthetitek, de amikor Ő eljön,

elvezet majd titeket Ahhoz.” Ez az oka, hogy a Pecsétek eljöttek. A Hetedik Pecsét beteljesedésekor, Isten titka is be lesz fejezve, hogy megismerjük, ki Isten, mi Ő, hogyan él, milyen a természete, a Lénye. Addigra már egészen *itt* fent kell lenned, értitek, elvezet minket Isten fiainak és leányainak teljességéhez, egy Gyülekezet, amelyet Krisztus Vére mosott meg, amit pénz nélkül vettek meg, Jézus Krisztus Vére által fizettek ki.

³⁶ Most pedig itt vagyunk, egy Vezető, és Ő Isten által adott Vezető. Most egy vadonon megyünk keresztül, és úton vagyunk valahová, és nem boldogulhatunk a nélkül az Vezető nélkül. És csak próbálj meg más vezetőt választani helyette! Ha megteszed, le fog venni az útról. Ez a Vezető ismeri az utat! Ismeri az út minden egyes négyzetcentiméterét. Ismeri a szívedben lévő minden gondolatot. Mindenkit ismer, aki itt van. Tudja, hogy ki vagy, mit tettél, és mindent tud rólad. Ő Isten Vezetője, a Szentlélek, és kinyilatkoztatja neked a dolgokat, és elmondja azokat a dolgokat, amiket hallott, vissza tudja ismételni a szavaidat, és elmondja, amit mondtál. Ámen. Elmondja, mi voltál, mid van, hová mész. Egy Vezető, a helyes Vezető, és Ő elvezet majd titeket minden Igazsághoz, és az Ő Igéje az Igazság.

³⁷ Nos, a Szentlélek soha nem fog arra készteni, hogy “áment” mondj valami ember alkotta hitvallásra. Csak az Isten Igéjét fogja alátámasztani “ámennel,” mert Ez így van. A Szentlélek nem fog más útra vezetni téged. Az a furcsa, hogy mi mindannyian, minden nagy felekezetünk és ilyesmi, mindannyian azt állítjuk, hogy a Szentlélek vezet, és annyi különbség van közöttünk, mint a nappal és az éjszaka között.

³⁸ De amikor Pál, az a kis farizeus, aki megkapta a Szentlelket, amikor Ananiás megkeresztelte őt, és Arábiába ment, és három évig tanult, visszatért, és tizennégy éven át semmit nem beszélt meg a gyülekezettel, és amikor találkozott Péterrel, a jeruzsálemi gyülekezet fejével, teljesen egyetértettek a Tanításban. Miért? Ugyanaz a Szentlélek! Ahol Péter Jézus Krisztus Nevében keresztelt, Pál is ugyanezt tette anélkül, hogy bárki is szólt volna neki. Ahol Péter a Szentlélek keresztségét, a megszentelődést és ezeket tanította, Pál is ugyanezt tette, anélkül, hogy egyeztetett volna a gyülekezettel, mert ugyanaz volt a Vezető. Akkor hogyan lehetnének ma ilyenek, amikor az emberek tagadják ezeket az Igazságokat? Amikor Péter arról tanított, hogyan kell rendbe tenni a gyülekezetet, Pálnak is ugyanaz volt a Tanítása, Mert ugyanaz a Vezetőjük volt.

³⁹ A Vezető nem fogja az egyiket *erre*, a másikat *arra* vinni, és az egyiket keletre, a másikat nyugatra küldeni. Értitek, Ő egyben fog tartani titeket. És ha csak engedjük, hogy a Szentlélek egyben tartson minket, akkor egyek leszünk. Ha—ha nem hagyjuk, hogy az ördög letérítsen minket a rossz útra, egy szívvel, egy elmében, egy akaratban leszünk, egyetlen Szellem által, a Szentlélek által, Isten Vezetője által, aki elvezet minket

minden Igazsághoz. Így van. De követned kell a Vezetődet. Igen, uram.

⁴⁰ Nézd csak Nikodémust, szüksége volt egy vezetőre, pedig okos ember volt. Tanító volt, körülbelül nyolcvan éves. A farizeusokhoz tartozott, vagy—vagy a Szanhedrinhez, a Tanácshoz, a Szolgáloi Egyesülethez tartozott. Ő volt az egyik legnagyobb emberük, tanító Izraelben, mestere azoknak. Gondoljatok csak bele, egy mestertanító! Igen, ismerte a törvényeket, de amikor újjászületésről volt szó, szüksége volt egy Vezetőre. Éhezett rá. Tudta, hogy kell lennie valami másnak. Azon az estén Krisztushoz intézett szavai bizonyították ezt. Ez a többiek érzését is bizonyította, de egyikükben sem volt meg az a—az a merészség, ami benne megvolt. Senki sem volt közülük, aki feljött volna oda, és megtette volna azt, amit ő. Ti emberek, mind elítélitek Nikodémust azért, mert éjszaka jött. De ő elment oda. Odért. Tudom, hogy vannak, akik el sem kezdik, sem nappal, sem éjszaka. De ő eljutott idáig, és szüksége volt egy Vezetőre, és azt mondta, “Mester, mi,” a Szanhedrin bíróság tagjai, “tudjuk, hogy Te Isten által küldött tanító vagy.” Honnan tudta ezt? Ő igazolva volt. Látjátok, tudni akarta, mit jelent ez az újjászületés, és a helyes Személyhez ment, mert Isten igazolta, hogy Ez az Ő Vezetője, Jézus. Nézd, mit mondott, “Mester, tudjuk, hogy Te Istentől jött Tanító vagy, mert senki sem teheti azokat a dolgokat, amiket Te teszel, hacsak Isten nincs vele.”

⁴¹ Ez igazolás volt arra, hogy egy élő Isten lakozik Benne. Amiről bizonyosságot tett, “Nem Én cselekszem a cselekedeteket, hanem az Én Atyám az, aki Bennem lakik. Bizony mondom nektek, a Fiú Magában semmit sem tehet; hanem amit lát az Atyától cselekedni, azt teszi a Fiú is. Az Atya munkálkodik, Én is munkálkodom mindaddig.” Más szóval, Isten megmutatta neki, mit kell tennie, és Ő egyszerűen csak végrehajtotta. Nem tett semmit, amíg Isten nem mondta neki, hogy tegye meg. Ámen. Ez a valódi, igaz tény. Ha csak akkor mozdulnánk, és megvárnánk, amíg a Szentlélek indít minket! Ez az. És aztán annyira elveszni Krisztusban, hogy ne kelljen úgy taszigálnia téged, mint engem, de az Ő fejének első apró bólintására készen állsz, és semmi sem fog megállítani, mert tudod, hogy ez Isten akarata.

⁴² Szüksége volt egy Vezetőre. Ő egy igazolt Vezető volt. Ez a Vezető vezethette őt, mert tudta, hogy ez a Vezető Istentől ihletett. Tudta, hogy a hagyományok, amelyeket szolgált, talán a farizeusok, szadduceusok vagy bármi más, végig ezeket a hitvallásokat szolgált, és semmi sem történt. De itt megjelenik egy Férfi, aki azt mondja, hogy Ő a Biblia megígért Messiása. Aztán megfordul, és pontosan Isten dolgait cselekszi. Jézus így szólt, “Ha nem az Atyám cselekedeteit teszem, akkor ne higgyetek Nekem. De ha Nekem nem hisztek, higgyetek a

cselekedeteimnek, amelyeket Én teszek, mert azok bizonyóságot tesznek Rólam.”

⁴³ Így nem csoda, hogy Nikodémus azt mondhatta, “Mester, tudjuk, hogy Istentől jött Tanító vagy, mert senki sem teheti azokat a dolgokat, amiket Te teszel, Isten nélkül.” Látjátok, szüksége volt egy Vezetőre, bár mestere volt a dolognak. Mestere volt a saját gyülekezetének. Egy méltósága volt, és ő—ő kiemelkedő pozíciókat töltött be, és nagy ember volt; kétségtelen, hogy az egész ország népe tiszteli őt. De amikor az újjászületésről volt szó, szüksége volt egy Vezetőre! Nekünk is, igen, szükségünk volt egy Vezetőre.

⁴⁴ Kornéliusz, ő egy nagy ember volt, egy tiszteletreméltó ember. Templomokat épített. Tisztelte a zsidókat, mert tudta, hogy a vallásuk helyes. És alamizsnát adott, és minden nap imádkozott, de amikor a Szentlélek eljött (Valami adatott a gyülekezetnek), szüksége volt egy Vezetőre. Isten elküldte neki a Szentlelket. Péter személyében küldte el Azt, “Mert miközben Péter még ezeket a szavakat mondta, a Szentlélek leszállt rá.” [Üres hely a szalagon—Szerk.] Isten Péteren keresztül használta a Vezetőt. Azért használta, mert Kornéliuszt a helyes útra vezette. És még mielőtt befejezte volna a beszédét, a Szentlélek leszállt a pogányokra. Aztán azt mondta, “Vajon megtilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztteljedjenek?” Látjátok, továbbra is a Vezető beszél, nem Péter. Mert az egy csapat zsidó. . . vagyis pogány volt, “tisztátalan, mocskos” számára, és ő még csak oda sem akart menni. De a Vezető azt mondta, “Én küldelek téged.” Olyan dolgokat teszel, amiket nem gondolnál, hogy megtennél, amikor a Vezető teljesen átveszi az irányítást, amikor hagyod, hogy Ő vezessen téged. Ő, milyen csodálatos, ha a Szentlélek vezet minket. Ő a Vezető. Rendben van. Péteren keresztül szólt hozzá, és megmondta neki, mit kell tennie. Aztán, amikor mindannyian megkapták a Szentlelket, így szólt, “Nem tilthatjuk meg a vizet, mivel ezek is megkapták a Szentlelket, ahogyan mi is kezdetben.” És megkeresztelték őket az Úr Jézus Nevében. Nos, ki vezette őt erre? A Vezető, aki benne volt. Hát nem azt mondta nekik Jézus, “Ne aggódjatok azon, mit fogtok mondani, mert nem ti fogtok beszélni; az Atya az, aki bennetek lakik, Ő szól”? Ámen.

⁴⁵ Az eunuch, amint jött le Jeruzsálemből. És Istennek volt egy Vezetője a világban abban az időben, a Szentlélek, és ott lent volt egy ember, aki be volt telve ezzel a Vezetővel. Nem is prédikátor volt, inkább afféle diakónus. És ott lent betegeket gyógyított és ördögöket űzött, és nagy felkavarodást okozott, nagy öröm volt a városban. Több száz ember gyűlt össze körülötte, és a Vezető így szólt, “Ennyi elég, menjünk vissza erre, ezen az úton.” Nem vitatkozott a Vezetőjével.

⁴⁶ Soha ne vitatkozz a Vezetőd szavával. Kövesd Őt. Ha nem teszed, el fogsz veszni. És ne feledd, amikor elhagyod Őt,

magadra vagy utalva, ezért közel akarunk maradni a Vezetőhöz.

⁴⁷ Tehát útközben így szólt, “Hagyd most ezt a csoportot, Fülöp, és menj ki a pusztába, ahol senki sincs. De én odaküldelek téged, és lesz ott valaki, amikor odaérsz.” Itt jön egy magányos eunuch, a királynő nagy embere volt Etiópiában. Így hát lefelé tartott, miközben az Ézsaiás könyvét olvasta. Ekkor a Vezető így szólt, “Menj közelebb a szekérhez.”

És így szólt, “Érted-e, amit olvasol?”

⁴⁸ Azt mondta, “Hogyan érthetném meg, amikor nincs ember, aki vezessen?” Ó, jaj! De Fülöpnél ott volt a Vezető. Ámen. És ugyanabból az Írásból kiindulva prédikálta néki Krisztust. Ámen. A Vezető! Nem valami hitvallást mondott el neki, hanem a Vezetőről beszélt neki, Krisztusról! És megkeresztelte őt ott valahol egy vízben. Bizony, az volt. Ó, mennyire tetszik ez!

⁴⁹ Amikor Izrael elhagyta Egyiptomot, hogy az ígélet földjére induljon, a II. Mózes könyve 13:21-ben, Isten tudta, hogy még soha nem utaztak ezen az úton. Csak negyven mérföld volt, de mégis kellett valami, ami velük tart. Ők eltévednének. Így hát Ő, Isten, küldött nekik egy Vezetőt. 2. Mózes 13:21, valahogy így szól, “Előttetek küldöm az Angyalomat, a Tűzoszlopot, hogy az úton tartson benneteket,” hogy elvezesse őket, az ígélet földjébe. És Izrael fiai követték azt a Vezetőt, a Tűzoszlopot (éjszaka) és a Felhőt nappal. Amikor Az megállt, ők is megálltak. Amikor Az továbbindult, ők is továbbindultak. És amikor már közel juttatta őket a földhöz, de még nem voltak készek arra, hogy átkeljenek, visszavezetette őket a pusztába. Nem ment velük.

⁵⁰ Pontosan ez az, a mai gyülekezet. Kétségtelen, hogy Isten hosszútűrése ma is olyan, mint Noé napjaiban volt, a gyülekezet már rég elment volna, ha csak rendbe rakták volna és helyrehozták volna. De Neki körbe-körbe kell vezetnie minket.

⁵¹ Izrael nem is sejtette, mikor kiabáltak, látva egyiptom katonáit holtan, a megfulladt lovak, a fáraó felfordított szekerei, győzelmet arattak, Mózes a Szellemben, a Szellemben énekelt, Miriam a Szelemben táncolt, és Izrael lányai fel-alá szaladgálnak a parton, kiabálva és táncolva, már csak néhány napra voltak tejtől és méztől. Nem is sejtették, hogy még negyven év múlva lesz, mert zúgolódni kezdtek Isten és a Vezető ellen.

⁵² És mi is ugyanígy találjuk magunkat. Innen Shreveportba megyek ezután. És a Szentlélek leszállt Hálaadás napján, ötven évvel ezelőtt, Louisianában, a Hálaadás napján. Hova sülyedt a gyülekezet azóta! Tudjátok, hogy a római katolikus egyház kezdetben pünkösdi gyülekezet volt? Ez az igazság. Így van. Pünkösdi gyülekezet volt, de a keményfejű méltóságok elkezdének közbelépni és megváltoztatni az—az Isten Írásait a saját hagyományaikhoz, hozzáadták a dogmákat, meg ilyesmiket. És nézzétek meg, mi lett belőle, egy szemernyi Szentírás sincs benne. Valamit helyettesítettek valamivel,

egy darab kenyeret a Szentlélek helyett. A teljes bemeztést a meghintéssel váltották fel. Az "Úr Jézus Krisztust" pedig az "Atya, Fiú és Szentlélek" kifejezéssel helyettesítették. Helyettesítették Istennek mindazokat a nagyszerű tanításait, amelyeket lefektettek nekünk, és nagyon, nagyon messze, nagyon távol állnak a Szentírás Tanításától.

⁵³ És Pünkösöd leszállt Louisianában, ötven évvel ezelőtt, és ha még kétszáz évig áll, akkor messzebb lesz, mint a katolikus egyház, ha így zuhan tovább, ahogy az elmúlt ötven évben, mert ők csak folyamatosan adnak hozzá. A régimódi prédikátorok eltűntek. Az utcai összejövetelekről soha nem hallani. Minden, amink van, az egy csomó Hollywood belekeverve rövidre nyírt hajú, rövidnadrágos, kifestett nők, meg minden más, akik kereszténynek nevezik magukat. Egy kis Ricky gitárral a kezében fel-alá rohangál a helyen, és azok a nők, akik olyan szűk ruhát viselnek, mint egy... pont mint egy virsli bőrbe téve, a—a bőrük szinte már a ruhán kívül van, rázzák magukat az emelvényen, fel-alá rohangálnak rajta, a rövid hajukkal táncolnak, és egy ilyen új, first lady frizurát visel, és kereszténynek nevezi magát.

⁵⁴ Amire szükségünk van, az egy régimódi, Istentől küldött, perzselő hit, amely kiégeti ezt a világiasságot a gyülekezetből. Vissza kell térnünk a Szentlélekhez és a tűzhöz, ahhoz, ami kiégeti a salakot, visszahozza a régimódi prédikálást, a Mennysországot magasztosnak, a poklot forrónak mondja, egyenes, mint a puskacső. Szükségünk van ilyen prédikációra. De ha ma megteszed, a gyülekezeted ki fog szavazni.

⁵⁵ Néha a jó prédikátorokat félrevezeti a gyülekezetük. Ez az oka annak, hogy nincs felekezetem. Egy központom van, a Mennyben. Ahová Ő küld, oda megyek. Amit Ő mond, azt mondom. Nem akarunk semmiféle felekezetet. Ha ez a gyülekezet valaha is felekezetről kezd beszélni, akkor azonnal elveszítitek a pásztorotokat. Nem maradnék itt, még öt percet sem. Minden gyülekezet, amely valaha is felekezetet alapított, maggá lett, és mondj egyet, amelyik nem, és mondj egyet, amelyik valaha is feltámadt abból. A Szentlélek lett küldve, hogy vezesse a gyülekezetet, nem pedig valamiféle embercsoport. A Szentlélek a teljes bölcsesség. Az emberek megkeményednek, közömbössé válnak.

⁵⁶ Isten azt mondta nekik, hogy küld nekik egy Vezetőt, Ő vezeti őket az úton. És amíg követték azt a Tűzoszlopot, addig minden rendben volt. Elvezette őket az ígért földjének kapujáig, és akkor csak odáig ment. Akkor Józsué, a nagy harcos, emlékezz arra a napra, amikor azt mondta nekik, "Szenteljétek meg magatokat, harmadnap Isten megnyitja a Jordánt itt lent, és mi átmegyünk rajta"? Most figyeljétek meg, mit mondott (ez tetszik) az Írásban, azt mondta, "Maradjatok szorosan a Frigyláda mögött, mert még sosem jártatok erre."

⁵⁷ Mi volt a Frigyláda? Az Ige. Ne járjatok most felekezeti útvonalaitokon, maradjatok közvetlenül az Ige mögött, mert még nem jártatok ezen az úton. És, testvér, ha valaha is volt olyan idő, amikor a keresztény gyülekezetnek meg kellett vizsgálnia magát, az most van. Jelenleg ott vagyunk, hogy éppen most zajlik ez a nagy találkozó Rómában, és döntések születnek, az egyházak konföderációja, amikor mindezek a felekezetek egyesülnek, hogy megalkossák a fenevad képét, pontosan azt, amit a Biblia mond. És tudjátok, mit mondtunk ma reggel az Üzenetekben. És itt vagyunk, minden az ajtó előtt van, és az emberek még mindig követik a hitvallásukat. Jobb, ha az Ige mögött maradsz! Az Ige fog átvezetni, mert az Ige Krisztus, Krisztus Isten, és Isten a Szentlélek.

⁵⁸ Maradjatok az Ige mögött! Ó, igen, uram! Maradjatok ezzel a Vezetővel. Maradjatok közvetlenül mögötte. Ne menj elé, maradj mögötte. Hadd vezessen téged, ne te vezesd Őt. Engedd hogy menjen.

⁵⁹ Jósua azt mondta, “Nos, még soha nem jártatok erre, semmit sem tudtok az útról.”

⁶⁰ Ez a baj ma. Nincs szükséged vezetőre, aki végigvezet a széles úton. Ó, te ismered az összes sikátort és mindent. Te ismered az egész bűn útját. Nincs. . . Ó, te már régóta azon vagy. Nem kell senkinek sem bemutatnia, tudod az összes rövidítőt. Így van, minden bűn, mindent tudsz róla. Senkinek sem kell megmondania, hogyan kell lopni; ezt tudod. Senkinek sem kell megmondania, hogyan káromkodj; ezt tudod. Senkinek sem kell megmondania, hogyan kell ezeket a gonosz dolgokat csinálni, mert mindenhol minden fára ki van írva.

⁶¹ De ne feledjétek, ti, akik keresztények vagytok, átkeltetek. Egy másik Földre érkeztek. Újjászületél. A Földön vagy, egy Mennyei Földön. A megígért Földön vagy.

⁶² Nézz körül, ismered ezt a helyet. Ó, persze. Tudod mit—mit, hogyan kell játszani egy bizonyos kártyaleosztással. Tudod, mi a dobókocka, mikor gurul, mit jelent, és minden ehhez hasonlót. De amikor Isten szentségének, igazságosságának és hatalmának megismeréséről van szó, és hogyan működik a Szentlélek, és mit tesz, jobb, ha az Ige, a Vezető mögött maradsz. Értitek? Még soha nem jártál ezen az úton.

⁶³ Nos, azt mondod, “Elég okos ember vagyok, nekem—nekem két egyetemi diplomám van.” Jobb, ha ezt elfelejted. Igen, uram.

⁶⁴ “Végigjártam a szemináriumot.” Jobb, ha elfelejted. Igen. Jobb, ha a Vezető mögött maradsz. Hagyd, hogy Ő vezessen téged. Ő ismeri az utat; te nem. Te még sosem jártál ezen az úton. “Nos” azt mondod, “ők igen.”

⁶⁵ Nézzük meg, hogy így van-e. Jézus azt mondta, “Akik ezen az úton járnak, azokat ezek a jelek fogják kísérni. Az Én Nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak; kígyókat vesznek fel, és

ha halálos italt isznak, nem árt nekik. Ha betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.” Legtöbbjük elutasítja, tagadja, azt mondják, hogy még csak nem is ihletett. Nem a Vezetőt követik. Egy ember alkotta hitvallást követnek. Jobban teszed, ha az Ige mögött maradsz, mert még nem jártál erre, tudod.

⁶⁶ De újjászületél, és szentségre születtél. Korábban még nem jártál erre. Ha erre mé-...Ha erre mész, akkor a szentségen keresztül kell haladnod, mert ez egy új Föld, egy új Élet, egy új nép.

⁶⁷ Eljössz a gyülekezetbe, és hallod, hogy valaki felkiált, “Dicsőség Istennek! Halleluja!”

⁶⁸ Azt fogod mondani, “Jaj, istenem, ezt soha nem csinálták az én gyülekezetemben! Felállok és kimegyek!” Aha. Látod? Légy óvatos.

⁶⁹ Maradjatok az Ige mögött, most hagyjátok, hogy a Vezető vezessen benneteket. “Ő elvezet majd titeket a teljes Igazságra, és kinyilatkoztatja azokat a dolgokat, amelyekről beszéltem nektek. Ő fogja mutatni nektek. El fogja mondani nektek az eljövendő dolgokat,” az igazi Vezető. Ne a püspökhöz menj; a Vezetőhöz. Ne menj senkihez, csak a Vezetőhöz. Ő az, akit azért küldtek, hogy vezessen téged. Ő az, Aki megteszi. Isten adott neked egy Vezetőt. Kövesd az Isten által kijelölt utat.

⁷⁰ A baj ma az, hogy az emberek eljönnek a gyülekezetbe, és csak néhány percre leülnek, történik valami, amihez nincsenek hozzászokva.

⁷¹ Csodáltam azt a kis hölgyet, egy hideg, formális gyülekezetből jött, és imádkoztam érte. Isten meg fogja gyógyítani a kis asszonyt. Nem értette ezt. Semmit sem tudott róla. Bejött, és azt mondta, hogy ő nem tudja ezt. De én azt mondtam neki, “Gyere, és hallgass meg.” Kissé félénk és visszahúzódó volt, de a Vezető folyton azt mondta neki, “Lépj tovább.” Megértette. Ennyi. Értitek, a Szentlélek miatt van ez, aki ezekhez a dolgokhoz vezet minket. Látjátok, Istennek van egy előre elkészített módja.

⁷² Észrevetted már valaha...Észrevetted már a vadlibákat, ahogy átrepülnek, a kacsákat, amint dél felé repülnek? Nos, ne feledd, az a kis öreg kacska ott fent született valahol egy tavon. Nem ismeri keletet, északot, nyugatot és délt. Semmit sem ismer, csak azt a tavat, ami ott van a Kanada hegyeiben. Soha nem hagyta el azt a tavat, de vezetőnek született. Az a kis gácsér arra született, hogy vezető legyen. És először is, egy éjjel nagy hó esik a hegyek tetejére. Mi történik? Az a hideg szellő arra fúj. El tudom képzelni, ahogy didereg, és azt mondja, “Mama, mit jelent ez?” Értitek, még soha nem érzett ilyen hideget. Elkezd észrevenni maga körül, elkezd észrevenni a tó partján, hogy az kezd befagyni, jég keletkezik a tavon. Nem tudja, de hirtelen...Arra született, hogy vezetője legyen annak

a kacsacsoporthnak. Egyenesen a tó közepébe ugrik, amikor azt megkapja. Nevezheted, aminek akarod. Mi ihletnek hívjuk, vagy nevezheted ösztönnek is, bármi is legyen az. Behajt a tó közepébe, felemeli a kis csőrét a levegőbe, és azt mondja, "Háp-háp, háp-háp!" és minden kacsza a tóról egyenesen odajön hozzá. Miért? Ismerik a vezetőjüket, abból, ahogy hápog.

⁷³ "Ha a trombita bizonytalan hangot ad, ki készülhet fel a csatára?" Így van. Ki készülhet fel a csatára, ha a trombita bizonytalan hangot ad?

⁷⁴ Nos, ha az a kis kacsza bizonytalanul hápog, ki fog felkészülni a repülésre? Az a kis öreg kacsza kinyújtja a csőrét odakint, és azt kiabálja, "Háp-háp, háp-háp!" És minden kis kacsza odajön hozzá. "Háp-háp, háp-háp!" Itt vannak. Micsoda jubileumuk lesz ott, a tó közepén, csak forognak körbe, és körbe, és körbe. Egy idő után érzi, hogy valami mozdul benne, el kell mennie. Kiterjeszti a kis szárnyait, és elrepül arról a tóról, felemelkedik a levegőbe, és négyszer-ötször körbefordul, és amilyen egyenesen csak tud, Louisianába megy, minden kacsza a nyomában. "Háp-háp, háp-háp," itt jönnek. Miért? Ő egy vezető! Ámen! A kacsza ismeri a vezetőjét, a gyülekezet nem. Igen, ő tudja, mit kell tennie.

⁷⁵ Nézd csak azokat a vén libákat, egyenesen Alaszkából. Nos, mindig van egy öreg gúnár, ami vezeti őket, és azoknak a libáknak nagyon kell figyelniük arra a gúnárra. Tudniuk kell, miről beszél az a gúnár. Olvastad ezt a *Look* magazinban itt úgy négy évvel ezelőtt, amikor az az öreg gúnár nem tudta, mit csinál? És egy csapat libát vezetett egészen Angliáig. Így van. Korábban még soha nem látták őket Angliában. Miért? Mert nem ismerték fel a—a vezetőjüket. Az a vén gúnár nem tudta, hová megy. És most ott vannak, és nem tudnak visszajutni.

⁷⁶ Ez a baj ma sok libával, mindig csak gyülekeznek. Azt mondják, azt írta a *Look* magazin, hogy ezek a libák gyülekeznek és repkednek Anglia felett, de nem tudják, hogyan jussanak vissza. Így van ez néhány libával, akiket ismerek. Van egy gyülekezés, egy nagy, elhúzódó összejövetel, és van egy ébredési mozgalom prédikátor, aki eljön és prédikál egy kicsit, de nem tudod, hová tartasz. Körbe-körbe rajzanak, mert van valami gúnárod, ami felekezeti örületbe vezet; és nem vissza Isten Igéjéhez, vissza a Szentlélek keresztségéhez. És aztán csodálkozunk, hogy miért nincs ébredés a napjainkban. Aha. Látjátok? Meg kell legyen az a bizonyos Hang! Ez a Hang az Evangélium trombitája, amely az Evangéliumot lélegzi, Isten minden Igéjét. Nem hitvallás, nem felekezet; hanem a Biblia, a Szentlélek. "Akik hisznek, azokat ezek a jelek követik." Látjátok? És ott mennek le az útról.

⁷⁷ Azt mondják, egyszer egy öreg gúnár sok madarat elpusztított, amikor megpróbálta őket átrepültetni a sötétben,

ő maga sem tudta, hová tart, és mindannyian a hegyeknek csapódtak odakint, és némelyikük szétesett, szétrobbant. Persze! Ismerniük kell a biztos hangot. Az a kis öreg kacsza, ha megvan az a bizonyos hangja, és mindenki ismeri, tartanak egy kis gyülekező jubileumot, és elvonulnak délre. Miért mennek le oda? Ott nincs hideg.

⁷⁸ Ha Isten egy kacsának adott elég értelmet ahhoz, hogy tudja, hogyan kerülje el a hideget, akkor mennyivel inkább kellett volna adnia a gyülekezetnek? Ha egy kacsza ösztönösen képes erre, mi a helyzet a Szentlélekkel a gyülekezetben? Ennek el kell vezetnie minket a régi formalitásoktól, hitvallásoktól és hasonló dolgoktól egy dicsőséges, csodálatos Szentlélek keresztség felé. Erényt, tudást, türelmet, istenfélelmet és a Szentlelket hozza magával. Erre fog vezetni az igazi Vezető, mert Ő semmi mást nem fog kilehelni, csak az Evangéliumot, Isten Igéjét. Persze, szükséged van egy Vezetőre!

⁷⁹ Amikor a bölcsek semmit sem tudtak Istenről. Ők—ők varázslók voltak, mágusok. Keleten voltak. Tudjátok, a Biblia azt mondja, “Láttuk az Ő Csillagát keleten, jöttünk, hogy imádjuk Őt.” Nyugatról jöttek, keletre néztek és látták az Ő Csillagát... vagy nyugatra néztek, keleten voltak. “Keleten voltunk, és láttuk az Ő Csillagát nyugaton.” Látjátok? “Láttuk az Ő Csillagát keleten.” És látjátok, ők Keleten voltak. “Amikor mi Keleten voltunk, láttuk a Csillagot, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.”

⁸⁰ El tudom képzelni, ahogy azok a fickók indulásra készülődnek. El tudom képzelni, hogy az egyikük felesége azt mondta neki, “Mondd, mindent bepakoltál, de hol van az iránytűd?”

Azt mondta, “Én...én ezúttal nem fogok iránytűt használni.”

⁸¹ Azt mondta, “Hogy fogsz átjutni a hegyeken?” Ne feledd, át kellett kelniük a Tigris folyón, és le kellett jönniük a síkságon keresztül, és a...hát, két évig tartott az útjuk tevék hátán. Hogyan fogják ezt megcsinálni? Azt mondta, “Hát, még csak iránytűt sem viszel magaddal.”

Azt mondta, “Nem.”

“Hogyan mész akkor?”

⁸² “Isten által megadott úton megyek. Az a Csillag amott el fog vezetni engem ahhoz a Királyhoz.” Ennyi.

⁸³ “Láttuk az Ő csillagát keleten, és egészen idáig, nyugatra követtük, hogy imádjuk Őt. Hol van Ő?” Isten által kijelölt utat követték. Nem sokkal később azonban ott lent egy csomó hitvallásba keveredtek. Bejönnek Jeruzsálembe, és elkezdnek fel-alá járkálni az utcán ezek a legszebben öltözött emberek, azt mondván, “Hol van Ő? Hol született, a zsidók Királya?” Nos, az

volt a fej, az volt Jeruzsálem. A nagy egyháznak biztosan tudnia kell róla valamit. “Hol van Ő? Hol született, a zsidók Királya? Láttuk a csillagát keleten, eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Hol van Ő?”

⁸⁴ Nos, odamentek *Ehhez és ehhez* a pásztorhoz és *Ehhez és ehhez* a főpaphoz, és egyikük sem tudott Erről semmit. “Hát hol van a zsidók Királya, aki megszületett?” Nem tudták.

⁸⁵ De volt egy csapat pásztor odakint a hegyoldalban, akik igazán jól érezték magukat, Igen, uram, mert az Isten által megadott úton jöttek.

⁸⁶ Így hát ott maradtak, és rögtön így szólt, “Megmondom, mit kellene tennünk, össze kellene hívnunk egy vezetői gyűlést.” Összehívták tehát a Szanhedrin Tanácsot, és—és azt gondolták, hogy hallottak erről valamit. “Nem, mi semmit sem tudtunk róla.”

⁸⁷ Ma is pontosan ugyanez a helyzet. Semmit sem tudnak erről a Vezetőről, erről a Szentlélekről, aki gyógyít, betölt, megment, és újra eljön. A Vezető, aki elmondta nekünk mindezeket a dolgokat, amik történtek, itt vagyunk, pont ezek közepette. A szív gondolatainak Megítélője; erről semmit sem tudnak, ők Ezt telepátiának vagy valami hasonlónak mondják. Nem tudják, mit mondjanak Róla.

⁸⁸ Tehát, látjátok, azok a bölcsek, amíg... Emlékezzetek, amikor beléptek Jeruzsálembe, a Csillag eltűnt. És amíg hitvallásokra és felekezeti emberekre vársz, hogy Istenhez vezessenek, Isten segítsége elhagy téged. De amikor elégük lett belőle, és elhagyták őket, elhagyták azoknak a zsidóknak a hitvallásait és felekezeteit, és kimentek Jeruzsálemből, akkor ismét megjelent a csillag, és nagy örömmel örvendeztek. Újra látták a Vezetőt! Ó, milyen is az, bemenni valami régi, hideg, formális gyülekezetbe, aztán visszatérni egy jóba, ami tűzzel teljes, látod a Vezetőt, micsoda különbség! Igen, “Láttuk az Ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.”

⁸⁹ Józsué ezt mondta nekik, “Most pedig kövessétek a Frigyládat, mert még soha nem jártatok ezen az úton.” Isten nem engedi, hogy az a Frigyláda másfelé menjen, csak egyenesen. Mindenki követte, és Az egyenesen átkelt a Jordánon.

⁹⁰ Ugyanez a helyzet ma is, a Szentlélek által. Igen, uram. Az egyetlen dolog, amiről tudjuk, hogy az a Szentlélek-e vagy sem, látjuk a megnyilván-...megnyilvánulásait amelyek igazolják Isten Igéjét.

⁹¹ Nos, nem is olyan régen, egy pár testvérnél volt vér és olaj, és ez rendben is van, ha így akarják csinálni. Én... Ez nem igazolás számomra. Az egy Szentírásbeli igazolás, értitek, amíg az igazolja, amit Isten mondott, addig nincs vele semmi baj. Azt mondják, “Ez az oka, hogy megkaptad a Szentlelket, mert olaj van a kezeden.” Most én—én ezt nem tudom elfogadni. Értitek?

Nem, én nem hiszem, hogy az olajnak bármi köze lenne ehhez. És ha az a vér gyógyít és az hoz üdvösséget, akkor mi történt Jézus Krisztus Vérével? Ha az olaj gyógyít, mi a helyzet az Ő sebeivel? Értitek? Értitek?

⁹² Szeretném, ha eljönne a Vezető, aki elvezetne az Ige Igazságához, akkor tudod, hogy a cél felé tartasz, és készen állsz a visszaszámlálásra. Így van, készülődni a repülésre. Igen, uram. Igen, miért is? A Vezető az, aki valósággá teszi.

⁹³ Van itt egy Igehelyem, említettem ezeket az Igéket, de ezt szeretném elolvasni. Ez Péter második levele, 1. fejezet, 21. vers.

Mert . . . a prófécia nem az ember akaratából jött a régi időkben: hanem Isten szent emberei szóltak, amint a Szentlélek indította őket.

⁹⁴ Hogyan jött a prófécia? Nem ember akaratából, felekezeti hitvallások szerint; hanem Isten akaratából, amikor szent embereket indított a Szentlélek. Ő mindig Isten Vezetője volt. A Szentlélek volt az, aki abban a Tűzoszlopban volt, a Szentlélek volt az, mindenki tudja, hogy az Krisztus volt. Mózes elhagyta Egyiptomot, Krisztus gyalázatát nagyobb gazdagságnak tartotta Egyiptomnál. Krisztus volt az a Személy. Nos, amikor ott álltak és azt mondták, "Hát, azt mondd, hogy . . . Hát, még ötven éves sem vagy, és azt állítod, hogy láttad Ábrahámot?"

⁹⁵ Azt mondta, "Mielőtt Ábrahám lett, ÉN VAGYOK." ÉN VAGYOK volt az, aki találkozott Mózesrel a Tűzoszlopban, egy égő bokorban. Igen, uram. Ő a testté lett Isten volt. Nem egy harmadik személy; ugyanaz a Személy egy másik tisztségben. Nem három isten; egy Isten három tisztsége. Pontosan.

⁹⁶ Rendben, most pedig az Szentírás. Isten mindig, amikor ad valamit, a legjobbat adja. Amikor Isten mindig adott a gyülekezete megerősítésére, a legjobbat adta. Amikor Ádámnak és Évának adott valamit az Édenkertben, az Ő Igéjét adta. "Maradj az Ige mögött, és biztonságban leszel. De ha kilépsz belőle, akkor azon a napon, amikor eszel belőle, meghalsz." Isten soha nem változtatta meg a stratégiáját. És Sátán sem változtatta meg az övét; hogyan belejutott Ádámba és Évába, úgy jut beléjük ma is. Mivel? Azzal, hogy megpróbáljuk megmagyarázni Azt. "Nos, ez ésszerű, hogy Isten nem tenné. Ó, Isten ezt mondta," mondta Sátán, "de egy szent Isten biztosan nem tette ilyet." De biztosan tette, hiszen azt mondta, hogy megteszi!

⁹⁷ És ezt mondják ma az emberek, "Ó, várjunk csak! Most biztos nem hiszed, ha templomba járok és fizetem a tizedet, és ezt teszem, vagy azt, Isten le fog vetni oda?" Ha valaki nem születik újjá, akkor nem is értheti meg Isten Országát! Értitek? Nincsenek kifogások! "Hát, szegény öregember, szegény öregasszony, ő egy igazán jószívű ember." Az egyetlen módja annak, hogy valaha is meglássák Istent, az, ha újjászületnek. Ennyi az egész. Nem érdekel, milyen kicsik, milyen idősök,

milyen fiatalok, mit csináltak, mennyit jártak gyülekezetbe, hány felekezetet ismernek, mennyi hitvallást tudnak elmondani. Újjá kell születned, különben még az alapokon sem vagy, hogy elkezdhesd. Pontosan így van.

⁹⁸ Tehát, látod, szükséged van a Vezetőre. Ő elvezet majd az Igazsághoz, és az Igazság az Ige. Ő vezetni fog téged. És ez mindig is így volt. Istennek soha nem kell semmit sem megváltoztatnia, mert Ő végtelen, és tudja, mi a legjobb. Ő mindenütt jelenvaló, Ő mindentudó, Ő—Ő minden. Így van, ez Isten, tehát Neki nem kell megváltoznia. Rendben van.

⁹⁹ Ő a Megerősítője annak az útnak, amelyen vezet téged. A Szentlélek, a Vezető, ugyanazon Ige Megerősítője, amelyet tanít. Most, Lukácsot a Vezető vezette arra, hogy ezt mondja, “Menjetek el az egész világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki nem hisz, elkárhozik. És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek; Az Én Nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek fel, halálos italokat isznak, a kezüket a betegekre teszik, és meggyógyulnak.” És a Biblia azt mondja, hogy “Mindenhová elmentek,” a Vezető vezetésével, tudjátok, “hirdették az Igét, jelek kíséretével.” Mi volt az? Az Vezető igazolta, hogy ez volt az Igazság!

¹⁰⁰ Ez volt Isten elve. Így lett előírva. Ez az Ő programja; Ő nem változtathat ezen, mert Ő végtelen. Ámen. Ő nem tud változni ettől; Ő Isten. Én tudok változni; ember vagyok. Te is tudsz változni; férfi vagy nő vagy. De Isten nem változhat. Én véges vagyok; hibázhatok és rosszat mondhatok, mindannyian. De Isten nem teheti ezt, ha Isten akar maradni. Az első döntése tökéletes. Ahogy Isten cselekszik a színen, úgy kell cselekednie minden alkalommal. Ha a színre hívják, hogy megmentsen egy bűnöst, akkor egy dolog alapján menti meg őt. Amikor legközelebb egy bűnös jön, ugyanígy kell cselekednie, különben rosszul cselekedett, amikor először cselekedett. Ámen. Szeretem Őt. Tudom, hogy ez az Igazság.

¹⁰¹ Ötvenhárom éves vagyok, harminchárom és fél éve hirdetem itt az Evangéliumot, Még soha nem láttam Ezt kudarcot vallani. Láttam kipróbálva hétszer körbe a világon, mindenféle vallásban és minden másban, egyszerre félmillió előtt is, és soha nem vallott kudarcot. Nem könyvből beszélek, hanem személyes tapasztalatból, hogy tudom, Isten az Igéje mögött áll és tiszteli Azt. Nos, ha van valamilyen hitvallásod, jobb, ha vigyázol vele. De a Szentlélek alá fogja támasztani Isten Igéjét.

¹⁰² Szent János evangéliumában, az első fejezet első versében azt mondja, hogy Ő az Ige, Ő a Vezető: “Kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett, és közöttünk lakott.” Húha!

¹⁰³ Pétert arra vezette, hogy az Apostolok Cselekedetei 2:38-ban azt mondja, hogyan lehet megkapni a Szentlelket, azt mondta, "Térjete meg mindnyájan, és keresztteljedjete meg Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára, és aztán a Vezető fog onnan továbbvezetni." Igen, ezt kell tenned. Először is, bánjátok meg bűneiteket, hitetlenségeket, hogy nem hittetek ezekben a dolgokban. Térj meg, aztán keresztteljedj meg, és akkor a Vezető fog vezetni téged onnantól kezdve. Értitek, ez a te kötelességed. A te kötelességed, hogy megtérj. A te kötelességed, hogy bemelegedj. Azután a Vezető kötelessége, hogy onnan tovább vezessen, vezessen titeket az erénytől a tudásra, a mértékletességre, a türelemre, az istenfélelemre és a testvéri szeretetre, és a Szentlélek elpecsétel titeket. Értitek? Akkor te Isten teljes képmása vagy, igazi Isten embere, igazi Isten asszonya, lehorgonyozva Krisztusban. Szeretem ezt, amikor lehorgonyozunk Krisztusban.

¹⁰⁴ Igen, Márkot a Szentlélek vezette a Márk 16 megírására, természetesen.

¹⁰⁵ Jánost vezetéssel írta a Jelenések könyve. A Vezető vezette őt. A Vezető arra is rávezette, hogy azt mondja, "Aki egyetlen Szót is kivesz belőle, vagy egyetlen szót is hozzáad, az ő része is ki lesz törölve az Élet Könyvéből."

¹⁰⁶ Most hogyan fogod helyettesíteni valamivel Isten Igéjét, és azt mondani, hogy a Szentlélek vezet téged? Nincs értelme, ugye? Nem, uram. Tényleg nincs.

¹⁰⁷ Ő volt a Vezető az életben. Ő vezetett engem az Életre. Ő volt az, aki az Életre vezetett, és Ő az én Életem. Nélküle nincs életem. Rajta kívül semmi másra nem vágyom. Ő az én Mindenem mindenben. A baj óráiban mellettem áll. Tegnap megáldott, ma ugyanazt tette. Mit számíthatok? Ugyanaz mindörökké, dicséret az Ő Nevének! Ámen. Igen, uram. Megígérte. Meg fogja tenni. Ő az Életem, Ő a Vezetőm, Mindenem. Bízom benne. Voltak nehéz megpróbáltatásaim. Bárhová is megyek, Őbenne bízom. Azt akarom, hogy tegyetek így. Ha mosni mentek, ti asszonyok, bízzatok Benne. Ha a városba mentek, bízzatok Benne.

¹⁰⁸ Volt egyszer, amikor azt hittem, hogy elég jó erdei ember vagyok, tudjátok, annyit vadásztam már. Azt gondoltam, "Én csak bolondbízott vagyok, senki sem fog. . . Nem tévedhetek el. Anyukám félig indián volt, és anyyira szerettem ezt. Ó, jaj! Nem tévedhetek el az erdőben, tudom, hol a vagyok."

¹⁰⁹ És a nászutamon, kicsit becsaptam a feleségemet, azt mondtam neki, "Tudod, drágám, milyen jó lenne, ha október huszonharmadikán házasodnánk össze." Természetesen az Úr azt mondta nekem, hogy akkor tegyem meg.

¹¹⁰ És azt gondoltam, "Most, félretettem a pénzemet egy kis nászútra, és elviszem őt a Niagara-vízeséshez, és átmegyünk az Adirondackba, hogy egy kicsit vadászunk." Értitek? Szóval

magammal vittem őt és Billyt, aki még csak egy aprócska teremtmény volt. Így hát el kellett vinnem őt nászútra, ami egyben vadászat is volt, tudjátok. Szóval—szóval gondoltam, hogy ez jó dolog lenne. És így felvittem, és a . . .

¹¹¹ Írtam Mr. Dentonnak, a parkőrnek. És felmentünk a Hurrikán-hegyre. És azt mondtam, “Mr. Denton, feljövök, szeretnék veled medvére vadászni idén ősszel.”

¹¹² És azt mondta, “Rendben, Billy, gyere fel.” Szóval azt mondta, “Fent leszek egy *bizonyos* időpontban.” Nos, a feleségemmel egy nappal korábban értünk oda, Billyvel együtt, így a faház még zárva volt. Volt egy kis kunyhó az erdő végében.

¹¹³ Ahova nemrég Fred Sothmann testvérral mentünk, és megálltunk ott. A Szentlélek, láttam Őt ott állni, azt a sárga Fényt mozogni a bokorban, és Fredet ott állni. Azt mondta, “Gyere félre, beszélni akarok veled. Holnap,” mondta “légy óvatos, csapdát állítottak neked.” Azt mondta, “Légy éber!” Így van, Fred testvér? És aznap este elmentem Vermontba, és több száz embernek elmondtam, Azt mondtam, “Csapdát állítottak nekem; meg fogom látni. Nem tudom, hol van.” És a következő éjjel, ott jött, ott volt. Azt mondta, “Itt van a csapda, amit felállítottak.” Igen, uram. De a Szentlélek vezetett engem abban, hogy mit tegyek. És ó, jaj, ez pontosan így volt! Ó, sokan tudjátok, mi volt az. Nincs időm elmesélni.

¹¹⁴ De ott állva azon a helyen, azon a napon elkezdett lehűlni az idő. Mr. Denton csak másnap jött fel hozzánk, és azt mondtam, “Tudod, drágám, jó lenne, hazavinni egy—egy nagy szarvast.” Azt mondtam, “Igen . . . félre kellett tennem ezeket a filléreket, és épp, hogy csak összeházasodtunk.” És azt mondtam, “Meglenne a hús télire, ha ma tudok egy kicsit vadászni.”

¹¹⁵ Erre ő így szólt, “Nos, rajta, Billy.” Aztán hozzátette, “De ne felejtse el, hogy én még soha nem jártam ebben az erdőben,” mondta. Körülbelül huszonöt mérföldre volt a hegyekben, tudjátok, és azt mondta, “Én semmit sem tudok erről.” És azt mondta, “Szóval én . . .”

¹¹⁶ Azt mondtam, “Nos, emlékszel, két évvel ezelőtt öltem meg azt a három medvét. Az pont ott volt, a hegy tetején.” Erre azt mondtam, “Na, most lövök egy nagy szarvast, és lövök egy medvét is,” és azt mondtam, “így meglesz a hús télire.” Hát, ez elég jól hangzik, tudjátok. (És szedret szedtünk, és abból vettük a szenet arra—arra a télre; és aztán Billy eladta őket, Méda és én pedig egy este, miután befejeztem a járőrözést, akkor szedtük őket.) Szóval akkor én—én azt mondtam, “Nos, felveszem a puskámat, és lemegyek ide.” Azt mondtam, “Sok szarvas van itt, találok egyet.” És azt mondtam, “Tudod,” mondtam, “akkor lelövöm.” És azt mondtam, “Mi . . . mindjárt visszajövök.”

Azt mondta, “Rendben.”

¹¹⁷ Szóval, amikor elkezdtem, elég alacsonyan voltam. És ti, New Hampshire-i emberek, és ti ott fent New Englandben, mindannyian tudjátok, mit jelent, amikor leszáll a köd, vagy bárhol vagy a hegyekben, nem tudod, hol vagy. Ennyi az egész. Nem láthatod a kezed magad előtt. Aztán elindultam lefelé egy—egy kis meredek szakaszon, mintha lefelé mennék, átmentem a hegygerincen, és feljöttem. És észrevettem egy párducot, ahogy errefelé hívják. Nyugaton pumának hívjuk. Ott fent pedig hegyi oroszlánnak hívják. Ugyanaz az állat. Tulajdonképpen puma. Ugyanaz a macska, körülbelül kilenc láb hosszú, súlya körülbelül százötven-kétszáz font. Átment az úton, én pedig gyorsan lehúztam a fegyvert, de nem elég gyorsan ahhoz, hogy rálőjek.

¹¹⁸ Hát, felkúsztam a dombon, üldözve ezt a pumát, és hallgattam a leveleket, merre haladt, tudjátok. Hallottam őt. Négy lába volt. Tudtam, hogy nem kétlábú állat, négy lába van. És tudtam, hogy nem szarvas, mert a szarvas tapos. És ez pedig nagyon könnyen mászott fel, egy macska, tudjátok, így. És egy medvének járás közben a talpa gördül. Így hát tudtam, hogy csak a puma lehet. És egy rönk mögött volt, és nem láttam, amikor egy pillanatra megláttam, eltűnt.

¹¹⁹ És néztem, hol zavarja fel a leveleket, tudjátok, fent a hegy tetején, és így lefelé, és idő közben nem figyeltem azt a felhőt, ahogy közeledett, tudjátok, ahogy a ködből lejött. Leereszkedtem, átvágtam egy hatalmas völgyön, és kijutottam az Giants hegységre, miközben követtem ezt a pumát. Azt gondoltam, “Majd egy kicsit később utolérem.” Megláttam egy helyet, felsiettem egy magaslatra, és így körülnéztem, körbelestem, hogy meglátom-e; hallgatóztam, és leereszkedtem, lecsúsztam újra. Ahogy kimentem, hallottam, ahogy a bozót zörögött, jóval előttem. Látjátok, akkor a fákra ugrott, így nem tudtam a nyomában járni. Látjátok, okos lett, felmászott a fákra, és fáról fára ugrált. És tudta, hogy így nem tudom követni. Ó, azt gondoltam, “Ó, mindegy is!”

¹²⁰ Aztán visszaindultam a kanyonban, és megéreztem egy medve szagát, egy öreg hím medvéét. Azt gondoltam, “Majd ezt elkapom, fiam, ez jó!” Megint szimatoltam, majd egy kicsit továbbmentem, és figyeltem minden jelet meg mindent. Semmit sem láttam; visszafordultam, és lementem a hegy túloldalán. Aztán elkezdem észrevenni, kicsit ködös lett. És újra megéreztem a szagot, valahol a levegőben volt. Azt mondtam, “Nem. Nos, az történt, hogy a szél *erre* fújt, én pedig *oda* mentem... A medve szaga innen jött, *arra*, és most átkeltem, és a szél ebből az ellenkező irányból fújt. Szóval vissza kell mennem oda, ahol először éreztem a medve szagát, és onnan kell folytatnom.”

¹²¹ És visszafelé menet, átnéztem a kanyonon, láttam, ahogy a bokrok mozognak. És amikor megnéztem, valami fekete megmozdult. Azt gondoltam, “Ott van.” Gyorsan bedobtam

egy töltényt a puskába, majd mozdulatlanul álltam. És amikor megmozdult, az egy hatalmas szarvas volt, egy hatalmas nagy. Azt gondoltam, "Pont ezt akartam egyébként is." Lelőttem a szarvast.

¹²² Azt gondoltam, "Hát!" Nem is vettem észre, hogy eközben valahogy...Ideje volt, hogy rendbe tegyem, megnézzem... Megmostam a kezem, megtöröltem a kést, és visszatettem. És azt gondoltam, "Dicsőség Istennek! Köszönöm, Uram Jézus, hogy megadtad nekem a húst télire. Dicsőség Istennek!" És fogtam a fegyveremet. Azt gondoltam, "Most azonnal visszamegyek a kanyonba." Azt mondtam, "Odanézz, fiú, vihar közeleg. Jobb, ha elmegyek innen, és visszamegyek Medához és a többiekhez." Azt mondtam, "Sietnem kell."

¹²³ Felmentem a kanyonban, kigomboltam a nagy piros kabátomat, és siettem fel a kanyonban *így*, körbe. Mielőtt észbe kaptam volna, azt gondoltam, "Jaj, hol is kanyarodtam le?" A szél már erős volt, a fák egymáshoz csapódtak. Azt gondoltam, "Hol is kanyarodtam le?" Körbejártam. Tudtam, hogy egyenesen a Hurrikán-hegyhez megyek. De meg kellett állnom, és izzadtam, azt gondoltam, "Mi folyik itt? Fél órája, vagy háromnegyed órája mentem el, és nem találom azt a helyet, ahol letértem." Felnéztem, és ott lógott a szarvasom. Ugyanott voltam. Azt gondoltam, "Nos, mit csinállok?"

¹²⁴ Nos, újra elindultam. Azt gondoltam, "Ezúttal sikerülni fog, csak nem figyeltem." Minden apró mozdulatot figyeltem, mindent figyeltem. Tovább kerestem, kerestem, kerestem. Láttam, ahogy közelednek a felhők, tudtam, hogy hóvihár közeledik, a köd alacsonyan volt, és most kezdtem csak észrevenni. Azt gondoltam, "Még egy kicsit tovább megyek," és mentem, mentem, mentem, mentem, mentem, mentem, mentem. És azt gondoltam, "Hát, ez furcsa, mintha már láttam volna ezt a helyet." És odanéztem, és ott lógott a szarvasom. Értitek?

¹²⁵ Tudjátok, mi volt velem? Az indiánok "halálsétának" hívják. Értitek, egy körbe sétálsz, körbe-körbe. Hát, azt hittem, túl jó vezető vagyok ahhoz, hogy valaha is eltévedjek. Látjátok, nem kellett senkinek vezetnie engem az erdőben, én jól ismertem a környéket. Értitek?

¹²⁶ És újra nekikezdtem. Azt mondtam, "Ezt a hibát nem követhetem el." És megint visszatértem.

¹²⁷ Egy kicsit feljebb mentem a kanyonban, aztán máris elkezdett süvíteni. Ó, jaj, hó mindenhol! Majdnem sötét volt. És tudtam, hogy Meda az éjjel meghalna a vadonban, nem tudta, hogyan gondoskodjon magáról. Billy pedig alig volt négy éves, három éves, egy igazi pici kisgyerek. És azt gondoltam, "Mit fognak tenni?" Hát, eljutottam ideig, aztán kilyukadtam valami mohás része, gondoltam, "Valahol egy sík részen vagyok, és semmit sem látok, minden ködös." Akkor körbe járkáltam.

128 Normális esetben találtam volna magamnak egy helyet és bebújtam volna, ha lett volna velem valaki, elrejtőztem volna, és megvártam volna, amíg a vihar elvonul, egy-két napig, aztán kijöttem volna, levágtam volna egy darabot a szarvasból, a hátamra teszem, és megyek, eszek kicsit, és el is felejtettem az egészet. De ezt nem teheted meg, miközben a feleséged és a babád ott fekszenek az erdőben, és haldoklanak. Értitek?

129 Így hát elkezdtem gondolkodni, "Mit tehetnék?" Így hát egy kicsit továbbmentem. És azt gondoltam, "Na, várjunk csak. Amikor átkeltem az első völgyön, a szél az arcomba fújt, tehát biztosan erre jöttem. Erre kell jönnöm." És messzire elkóboroltam a Giants-hegységben, és fogalmam sem volt, hol vagyok. Azt mondtam, "Ó!" Kezdek ideges lenni. És azt gondoltam, "Várj egy percet, Bill, nem tévedtél el," miközben megpróbáltam becsapni magam. Nem tudod becsapni magad. Nem, nem. A belső lelkiismereted azt mondja, hogy tévedsz.

130 Ó, te—te megpróbálsz azt mondani, "Ó, meg vagyok mentve, gyülekezetbe járok." Ne aggódj, várd meg, míg eljön a halálos ágyad, és megtudod, hogy más a helyzet. A lelkiismereted mondja. Valami benned azt mondja, hogy tévedsz. Értitek? Tudod, hogy ha meghalnál, nem tudnál egy szent Isten elé állni. Ahogy tegnap este láttuk Öt, még a szent angyaloknak is el kell takarniuk az arcukat, hogy megállhassanak Előtte. Hogyan fogsz megállni, hogyha Jézus Krisztus Vére nem fedez be téged?

131 Azt gondoltam, "Ó, menni fog." Belekezdtem. És rájöttem, hogy folyamatosan hallok valamit. Ekkor ideges lettem. És azt gondoltam, "Ha ez történik, akkor teljesen összeomlok." Általában ez történik az eltévedt emberrel, darabokra hullik az erdőben. Akkor fogja a fegyverét, lelövi magát; vagy beleesik egy árokba, eltöri a lábát, és ott fekszik, ott fog meghalni. Így hát arra gondoltam, "Mit fogok most tenni?" Így hát elindultam.

132 És folyton hallottam, ahogy Valami azt mondja, "Én biztos Segítség vagyok a nyomorúság idején." Én pedig csak továbbmentem.

133 Azt gondoltam, "Na, most már tudom, hogy kicsit kikészültem, mert hallok, hogy egy Hang szól hozzám." Csak folytattam. És elkezdtem, "fű, fű, fű" fütyültem, tudjátok. Azt gondoltam, "Na, nem tévedtem el. Tudod, hol vagy, fiú! Mi bajod? Nem tévedhetsz el. Te—te túl jó vadász vagy, nem tudsz eltévedni." Öndicsékvés, tudod, ráveszem magam, hogy becsapjam magam.

134 Nem hazudhatsz. *Itt* lent egy kis kerék forog, és azt mondja, "Fiam, eltévedtél, és tudod, hogy így van. Látod, eltévedtél."

135 Továbbmentem. "Ó, nem tévedtem el! Jól leszek. Megtalálom a kiutat." Furcsán kezd kinézni minden, feltámad a szél. Szállni kezd a hó, a kis kukoricaszemcsés hó, mi ezt "szítálásnak"

hívjuk. Azt gondoltam, “A feleségem és babám! Én nem . . .” Azt gondoltam, “Ó, jaj!”

¹³⁶ Megint hallottam Ezt újra, hogy “Én biztos Segítség vagyok a nyomorúság idején.” És akkoriban az Evangélium szolgálója voltam, itt prédikáltam a imaházban.

¹³⁷ Így hát arra gondoltam, “Nos, mit tehetek?” Megálltam, körülnéztem mindenfelé, és már köd is volt. Én . . . Ennyi volt. Akkor már semmit sem lehetett tenni. Azt gondoltam, “Ó, mit tehetnék?” Azt gondoltam, “Uram, nem vagyok méltó az életre, túl nagy volt az önbizalmam. Azt hittem, vadász vagyok, de nem vagyok az.”

¹³⁸ És, testvér, én mindig is bíztam Benne. A lövészetben, vannak eredményeim. Egy halásznak, annak szegény vagyok, de mindig bíztam Benne. Ami a lövést illeti, én gyenge lövész vagyok, de Ő megengedte, hogy világcsúcsokat döntsek velük. Látjátok? Lőttem szarvast, hét-nyolcszáz yardról. Van ott egy fegyver, amivel harmincöt vadat öltem meg anélkül, hogy egyetlen lövést is elhibáztam volna. Olvasd el ezt bárhol, ha tudod. Látjátok? Nem én, hanem Ő. Bíztam Benne.

Ott álltam, és azt gondoltam, “Mit tehetnék? Mit tehetnék?”

¹³⁹ Folyamatosan . . . Ahogy egyre közelebb és közelebb jött, “Én biztos Segítség vagyok a nyomorúság idején, biztos Segítség.”

¹⁴⁰ Azt gondoltam, “Vajon ez Isten, aki szól hozzám?” Levettem a kalapom. Rajtam volt a járőrkalapom, amire piros zsebkendőt tekertem. Letettem. Levettem a kabátomat, nedves volt. Letettem a kabátomat, és a fegyveremet egy fa oldalához támasztottam. Azt mondtam, “Mennyei Atyám, most túlléptem önmagamon, egy Hangot hallok, ami szól hozzám. Te vagy az?” Azt mondtam, “Uram, bevallom Neked, hogy nem vagyok vadász. Nem vagyok az, én—én nem találom az utat. Segítened kell nekem. Nem vagyok alkalmas az életre, és azok után, amit tettem, idejöttem, és azt hittem, annyira jól ismerem a helyet, hogy soha nem tévedhetek el. Szükségem van Rád, Uram. A feleségem, ő egy jó asszony. A babám, a kisfiam, az anyja elment, és ő megpróbál anyukája lenni neki, én pedig csak most vettem feleségül. És itt van ő, szinte egy gyerek, ott az erdőben, mindketten meghalnak ma éjjel. Az a szél, a hőmérséklet mínusz tíz alá csökken, nem fogják tudni, hogyan éljék túl. Ma éjjel meghalnak. Ne hagyd, hogy meghaljanak, Istenem! Vigyél hozzájuk, hogy gondoskodjam, hogy ne haljanak meg. Elvesztem! Elvesztem, Istenem! Én—én nem találom az utat. Nem segítenél nekem, kérlek? És bocsáss meg nekem az önközpontú viselkedésemért! Nélküled semmit sem tudok tenni, Te vagy a Vezetőm. Segíts nekem, Uram!”

¹⁴¹ Felkeltem, és azt mondtam, “Ámen.” Felvettem a zsebkendőmet; a kabátomat, felvettem; visszatettem a kalapomat; felvettem a fegyveremet. Azt mondtam, “Most

a legjobb tudásom szerint, a legjobb megértésem szerint fogom magam beállítani; és egyenesen megyek az egyik irányba, mert valahol körbe-körbe sétálok, nem tudom hol. De azon az úton megyek, amelyiket Te mondod, Uram Isten, az én Vezetőm.”

¹⁴² Elindultam *ezen* az úton. Azt mondtam, “Ez az, és el kell hitetnem magammal. *Erre* megyek. Egyenesen *erre* megyek. Nem fogok letérni, *erre* megyek. Tudom, hogy igazam van. *Erre* megyek.” Ha arra mentem volna, akkor Kanadába értem volna. Értitek?

¹⁴³ Akkor éreztem, hogy valami megéri a vállamat, egy kéz, olyan volt, mint egy férfi keze, így gyorsan megfordultam, hogy körülnézzek. Senki sem állt ott. Azt gondoltam, “Mi volt ez?” Itt fekszik előttem a Biblia. Isten, az én Vezetőm és Bírám, itt áll. Épp felnéztem. És pont *ebbe* az irányba, A kód annyira felszállt, hogy megláthattam a Hurrikán-hegy tetején álló tornyot. Egyenesen eltávolodtam tőle, legjobb vadásztehetségemet latba vetve, mégis eltávolodtam tőle, akkor már nagyon későre járt az idő. Gyorsan megfordultam, és *így* irányba állítottam magam. Megfogtam a kalapom, felemeltem a kezem, és így szóltam, “Vezess engem, Istenem, Te vagy az én Vezetőm.”

¹⁴⁴ Elkezdtem. Egyenesen felfelé kellett mennem a sziklákon, és minden ahogy mentem, egyre később és később volt. Aztán besötétedett. Szarvasok ugráltak elém, meg minden. Semmi másra nem tudtam gondolni, csak arra, hogy egy irányba haladjak, fent ezen a hegyen.

¹⁴⁵ És tudom, hogy ha eljutok a toronyhoz, Mr. Denton és én...én segítettem felhúzni a vonalat azon a tavasszal. A Hurrikán-hegyről levezettük a telefonkábelt, egészen három és fél-négy mérföldnyire, egyenesen a táborig. És egyenesen egy kis ösvényen vezetett lefelé, de a hóban nem lehetett meglátni az ösvényt. Értitek? És fújt a szél meg minden, sötét volt és hóvihár, és menet közben nem lehetett megmondani, hol vagy. Nos, az egyetlen dolog, amit tenni tudtam, miután besötétedett, és nem tudtam...Tudom, hogy egy irányba mentem, és egyenesen felfelé a hegyre. Mert fel kellett volna mennem a hegyre, és a torony közvetlenül a hegy tetején állt, és körülbelül hat mérföldet kellett megtennem, hogy elérjem. Gondolj csak bele, ahogy eloszlik a kód, hat mérföld, csak egyetlen lyuk, min keresztül megláthattam!

¹⁴⁶ És akkor én—én a puskámat *ebbe* a kezembe szorítottam, *ezt* a kezemet pedig felemeltem, mert én rögzítettem a—a vezetéket a fákra, ahogy lefelé haladtam, a kunyhóhoz vezető telefonvezetékeket, hogy beszélhessen a feleségével, és onnan, a hegyről fel tudja hívni. És segíteni akartam neki lebontani azon az ősszel. És felemeltem a kezemet *így*, és azt mondtam, “Ó, Istenem, hadd érintsem meg azt a kábelt.” Séta közben a

karom annyira fájt és elfáradt, alig bírtam tartani, és le kellett engednem. Aztán kicserélném a fegyvert, *így*, és a másikba tettem; pár lépést hátraleptem, hogy biztosan ne mulasszam el, aztán felemeltem a kezem, és elindultam, sétáltam, sétáltam. Későre járt, sötét volt, fújt a szél. Ó, megragadtam egy ágat, és azt mondtam, "Ez az! Nem, ez nem az." Ó, ez . . . Ne hagyd, hogy bizonytalan hangot adjon ki.

¹⁴⁷ Egy kis idő múlva, amikor már majdnem feladtam, a kezem valamihez hozzáért. Ó, jaj! Megtaláltak, amikor elvesztem. Kapaszkodtam abba a kábelbe. Letettem a puskát, levettem a kalapom a fejemről, és ott álltam. Azt mondtam, "Ó, Istenem, micsoda érzés mikor megtalálnak, amikor elvesztél." Azt mondtam, "Egészen a huzal végéig nem fogom elengedni. Fogom ezt a kábelt. Egyenesen oda fog vezetni, ahol ott van minden, ami kedves nekem ezen a földön, ott lent van. A feleségem és a kisbabám, teljesen kétségbeesve, nem tudva, hol vagyok, nem tudva, hogyan kell tüzet gyújtani, nem tudva, mit tegyenek, és fúj a szél, és a faágak recsegnek, majd lehullanak a fákról." Nem mertem elengedni azt a drótot. Addig fogtam azt a drótot, amíg el nem vezetett oda, ahol ott van minden számomra kedves dolog a földön.

¹⁴⁸ Szörnyű élmény volt, és nagyszerű élmény volt megtalálni a kiutat, de ez még a fele sem volt. Egy nap elvesztem a bűnben. Gyülekezetről gyülekezetre jártam, próbálva találni valamit. Elmentem a hetednapi adventistákhoz, és azt mondták, "Tartsd meg a szombatot, és ne egyél húst." Átmentem a baptista gyülekezetbe, az első baptista gyülekezetbe, azt mondta, "Csak kelj fel, és mondd el, hogy hiszel Jézus Krisztusban, az Isten Fiában, és én megkeresztellek téged, ennyi az egész." Nem volt semmi. De egy nap, odakint egy kis szenespincében, felemeltem a kezeimet, megragadtam valamit; vagyis mondhatnám úgy, hogy Valami megragadott engem. Ez egy Mentőkötél volt, a Vezető. És Ő idáig biztonságban elvezetett, nem fogom levenni a kezem arról a Drótról. Felé tartom a kezem. Hadd tegyenek a hitvallások, a felekezetek, amit akarnak, én ragaszkodom a Vezetőhöz. Mert minden, ami valaha a földön volt, és minden, ami a Mennyben van, ami valaha is kedves volt nekem, az e Vonal végén van. Eddig biztonságban elvezetett, a további úton is bízom Benne. "Amikor eljön a Szentlélek, ő vezet majd titeket, és elvezet majd minden útra . . ."

¹⁴⁹ Barátaim, ez juttatott el oda, ahol ma vagyok. Ez tett azzá, aki vagyok. Örömmel mutathatom be nektek. Ez az egyetlen Vezető, amiről bármit is tudok, itt a földön vagy Odafent. Ő a Vezetőm, amikor vadászni megyek. Ő a Vezetőm, amikor horgászni megyek. Ő a Vezetőm, amikor valakivel beszélek. Ő a Vezetőm, amikor prédikálok. Ő a Vezetőm, amikor alszom.

¹⁵⁰ És amikor meghalok, Ő fog állni a folyónál. Átvezet majd az úton. "Semmi bajtól nem félek, mert Te velem vagy. A Te vessződ

és a Te botod megfenyít engem, és vezet át a folyón.”

Imádkozzunk.

¹⁵¹ Mennyei Atyám, annyira hálás vagyok a Vezetőért, Azért, Aki vezet engem. Ó, Atyám, néha nem hallok Őt magam körül, félek. Azt akarom, hogy közel legyen hozzám, mert nem tudom, mikor fogok odaérni a folyóhoz. Azt akarom, hogy közel legyen hozzám. Soha ne hagyj el engem, Uram. Nem tudok beszélni, nem tudok prédikálni, nem tudok az erdőben vadászni, nem tudok a parton horgászni, nem tudok autót vezetni, Nélküled semmit sem tudok tenni. Te vagy az Vezetőm. Milyen boldog vagyok, hogy ma este ezt mondhatom ennek a gyülekezetnek, hogyan vezettél engem mindezekben, hogyan juttattál el idáig!

¹⁵² A minap elgondolkodtam; alig pár évvel ezelőtt, amikor itt lent az utcán álltam, és mivel a családom rosszat tett, senki sem volt hajlandó velem beszélni. Hiányzott a társaság. Senki sem akart velem semmit sem kezdeni. Azt mondták, “Az apja szeszcsempész.” És, Uram, láttam, hogy senki sem akart velem beszélni. Pedig én szeretem az embereket. De egy nap, amikor rátaláltam arra a Kötélre! Most azt hiszem, Uram, le kell menekülnöm és ki kell mennem a pusztába egy kis pihenőre. Mi tette ezt? Nem a személyiség, nem a műveltség; nekem nincs olyanom. Hanem Te voltál az, Uram. Te voltál az, Uram. Hagytad, hogy célt lőjek, Hagytad, hogy kifogjam a nagy halat, Mert tudtad, hogy ezt akartam. Apákat és anyákat adtál nekem. Testvéreket adtál nekem. Egészséget adtál nekem. Feleséget adtál nekem. Családot adtál nekem. Te vagy a Vezetőm, Uram. Hadd fogjam meg a kezéd, és soha ne engedj el. Ha az egyik kezem elfárad, akkor egyszerűen átveszem a másikkal. Segíts, Uram!

¹⁵³ És most, Uram, add meg, hogy itt mindenki megragadja ezt a Mentőkötelet, a Szentlélek, aki a mi Életünk, az Életet adó erőforrásunk. És vezessen mindannyiunkat arra a boldog Földre, ahol véget érnek az élet fáradalmai, és elvégezzük földi munkánkat, és akkor nem lesz többé öregség, sem gyenge emberek, nincs többé fárasztó éjszaka, nincs többé sírás és imádkozás, nincs többé oltárhozhívás, de ott örökké fiatalok leszünk, betegség és bánat nem lesz többé. Nem lesz többé bűn, és Isten igazságában fogunk élni minden eljövendő korban, egy szüntelen Örökkévalóságon keresztül. Add meg, Atyám.

¹⁵⁴ És most, Atyám, ha van itt ma este valaki, aki soha nem fogta meg azt a Mentőkötelet, hadd találják meg most azonnal. És bárcsak a Szentlélek, aki vezetett engem... És szívemből mondhatom, kezem a Te Igében, Neki mindig igaza volt. Én sokszor tévedek. De Neki igaza van. Hadd maradjon velem, Uram. Hadd maradjak Vele. És mások itt, akik ma este nem ismerik Őt, hadd ragadják meg az Ő változatlan kezét, hogy levezesse őket.

¹⁵⁵ És egy nap kimegyünk a folyóhoz. Aznap reggel is ködös lesz. Az öreg tenger zúgni fog, az öreg Jordán, a hullámok megtörnek, a halál kifojtja belőlünk az életet. De Istenem, én—én nem fogok félni. Már régen elrendeztem. Csak le akarom venni a sisakot, harcosként, megfordulni, visszanézek az ösvényen, hogy lássam, hová vezetett el engem az a Kötél. Visszanézve, az egész vadont, amin átmentem, és minden tövises ligetet, és minden kórakást, amin megsérültem, de a Drótot fogva. Ahogy mondtad, a költő mondta:

Egyesek a vizeken át, mások az árvizeken át,
Néhányan mély megpróbáltatásokon keresztül,
de mindannyian a Vér által.

És vissza akarom tenni a tokjába *Ezt* a régi Kardot, ami az úton megvédett, kiáltottam, “Atyám, küldd át ma reggel a csónakot, Hazamegyek.” Ott leszel, Uram. Megígérted. Nem vallhatsz kudarcot.

¹⁵⁶ Áldj meg mindenkit, aki most itt van. És ha nem tudják, hogyan tartsák ezt a Vonalat, és soha nem érintették meg, emeljenek fel most szent kezeket, vágyakozó kezeket, a sóvárgó kezeket, és érintsék meg az Mentőkötelet, amely elvezeti őket szívük vágyához, a tökéletes békéhez és megelégedettséghez, a Krisztusban való nyugalomhoz.

¹⁵⁷ Meghajtott fejjel, vajon felemelkedne egy kéz, és azt mondaná, “Engedd. Fogd meg a kezem”? Ó, Isten áldjon benneteket.

Mikor az út egyre sötétebbé válik, drága Uram,
maradj közel,
Amikor az életem már majdnem véget ért;
A folyónál állok majd,
Írányítsd a lábam, fogd meg a kezem,
Fogd meg a kezem, drága Uram, vezess engem.

¹⁵⁸ Lenne még valaki, aki felemelné a kezét, és azt mondaná, “Uram, ma este szeretném érezni az Mentőkötél érintését. Akarom érezni, ahogy Krisztus megbocsátotta a bűneimet, és ettől az órától kezdve új teremtmény akarok lenni”? Isten áldjon. Vajon lenne még valaki, aki azt mondaná, “Hadd érintselek meg, Uram. Hadd veszítsem el önmagam”? Isten áldjon meg, testvérnőm. “Hadd veszítsem el magam, és találjam meg azt, Uram, Benned.” Isten áldjon. És Isten áldjon. Így van. “Hadd veszítsem el magam, Uram. Hadd felejtsem el.” Isten áldjon, testvér. “Hadd...” Isten áldjon, testvérnő. “Hadd veszítsem el minden tudásomat.” Isten áldjon, testvérnő. Ne bízz ember alkotta tervekben. Kövesd a Vezetőt, Ő elvezet majd téged minden Igazságra. “Vezess engem, Uram Jézus, vezess engem.” Isten áldjon meg téged ott hátul. Ó, sok kéz emelkedett fel, üdvösséget kívánva. Most, amíg mi...

159 Az oltárt itt, nem nevezhetjük oltárnak, mert mindenfelé emberek ülnek. De Ő itt van. Jól tudod, hogy amikor felemelted a kezéd, valami történt a szívedben. Jézus azt mondta, “Aki hallja az Én Beszédeimet és hisz Abban, aki elküldött Engem, annak örök Élete van.” Komolyan gondolod? Akkor itt van ez a vízzel teli medence. A keresztreállításra még bőven lesz idő. Imádkozzunk.

160 Mennyei Atyánk, ez a kis töredezett Üzenet ma este rekedt hangon, a Szentlélek biztosan elment valahova. Oda ment, ahová szánták, és sokan vannak, Uram, ma este, mintegy tizenöten vagy húszan emelték fel a kezüket, hogy szükségük van a Vezetőre. Rájöttek, hogy megpróbálják becsapni magukat. Azt próbálják mondani, hogy “jól vagyok,” de legbelül tudják, hogy nem. És érezni akarnak Téged, Uram. A Vezetőt akarják. Fel akarnak iratkozni. Soha nem vagy túl elfoglalt. Jelentkezni akarnak erre az útra. Nem tudják, hogyan juthatnak el oda. Senki sem tudja, hogyan vigye el őket oda; Te vagy az Egyetlen. Jönnek az Isten által biztosított Vezetőért, a Szentlélekért. Felemelték a kezüket.

161 Ó, Szentlélek és Vezető, szállj le rájuk. Bocsáss meg minden bűnt. Töröld el vétkeiket. Vidd őket ma este Krisztus Testébe, ahol érezhetik Isten áramlatát azon a Kötélen keresztül, amely elvezeti őket a Jordánig, majd a Jordánon át az ígért Földjére. Hadd kövessék az Igét egyenesen. Az Ige azt mondta, “Térjetek meg, és azután keresztkeljedjétek meg Jézus Krisztus Nevében.” Ne próbálják másképp. Hadd kövessék az Igét, hiszen Ő az, aki útmutatást ad. Azok a—azok a lépcsőfokok, amelyeket meg kell másznunk, amíg el nem érhetjük a Vezetőt. Add meg, Uram. Legyenek a Tied. Most a Te kezében vannak, tróféakként, senki sem ragadhatja ki őket. Hiszem, hogy befogadod őket, mint megváltott embereket. Úgy hiszem, felemelték a kezüket, de ezt maguktól nem tudták volna megtenni, hacsak Valami nem szólt volna hozzájuk. Ez Te voltál, Szentlélek és Vezető.

162 Látják, hogy közeledik az óra, köd száll a földre, nagy hitvallások és—és dolgok egyesülnek, az egyházak szövetségre lépnek, összefognak. És, ó, Istenem, hogy próbálják azt mondani, hogy “Mindenkinek, aminek valami sajátossága van, el kell mennie innen, és Alaszkába kell mennie.” És mindezek a dolgok, amikkel fenyegetőznek, nem újak számunkra, a nagy Vezető megmutatta ezt nekünk az Ige útján. Mi csak azon a részen megyünk épp át.

163 Atyám Isten, ma este szóltál hozzájuk, és most átadom őket Neked az Ige tróféáiként. Jézus Nevében.

164 Most, Atyám, itt az asztalon zsebkendők hevernek, a betegeknek, valami kisbaba, talán valami anya, valami testvérnő, valami testvér; sőt, még apró hajcsatok is vannak közöttük. És most közel tartom őket magamhoz. A Biblia azt tanítja nekünk, hogy Pál testéről zsebkendőket és kötényeket vettek el, és a betegek meggyógyultak, a gonosz szellemek pedig

elhagyták az embereket. Most rájöttünk, Uram, hogy Pál is csak egy ember volt, csupán egy ember. De a Szentlélek kenete, amely rajta volt, az áldotta meg a zsebkendőket, és az emberek hite abban, hogy ő a Te apostolod. Most Pált elvették tőlünk, de a Vezetőt nem, Ő még mindig itt van. És, Istenem, imádkozom, hogy áldd meg ezeket a zsebkendőket, és vezesse őket a Vezető arra a helyre, a teljes megadásig.

¹⁶⁵ Ismét azt halljuk, hogy amikor Izráel követte Vezetőjét, és egészen a Jordánig jutottak, egyenesen le (vagyis inkább) a Vörös-tengerhez. Meg lettek állítva a kötelességükben, és a Vezető levezette őket oda. Miért? Hogy megmutassa dicsőségét. És amikor minden remény szertefoszlott, Isten letekintett a Tűzoszlopon keresztül, és még az öreg Holt-tenger is megijedt, és visszahúzódott, és utat készítettek Izraelnek, hogy átjuthasson az ígéret földjére.

¹⁶⁶ Bizony, Uram, Te ugyanaz az Isten vagy. Ezek az emberek talán keresztények, talán a kötelesség útján járnak, de ebbe a sarokba szorított helyre kerültek, ahol a betegség szorította sarokba őket. Nézz le ma este Jézus Véréen keresztül, az ördög megijed, és visszavonul, és gyermekeid átmennek az egészség ígéretére. Engedd meg, Atyám. Az én testemről az övékére küldöm ezt, Jézus Krisztus Nevében.

¹⁶⁷ Eléd emelem ezt a gyülekezetet, hit által elviszem őket Isten dicsőséges oltárához amott a Mennyben. Bármilyen betegsége irányuló vágyuk is legyen, bármi is legyen a bajuk, bármi is legyen a baj az életükben, bárhol is legyen az, Istenem, tisztítsd meg őket, tedd őket a Tiéiddé. Gyógyítsd meg őket, Atyám. És az az Erő, amely Jézust feltámasztotta a sírból, éleszd fel halandó testüket, és tedd őket új teremtményekké Krisztusban. Adj nekik jó egészséget és erőt, hogy szolgálhassanak Téged.

¹⁶⁸ Emlékezz meg rólam, Uram. A Te szolgád vagyok. Segíts nekem, ahogy a szükségben imádkozom. És imádkozom, hogy a Szentlélek vezessen minket és használjon minket, és vezessen minket mindaddig, amíg szemtől szembe nem találkozunk Jézus Krisztussal dicsőséges Eljövetelekor amikor találkozunk Vele a levegőben az Elragadtatáskor. Krisztus Nevében kérjük. Ámen.

Szeretem Őt, én. . . (Te is?)

Mert Ő előbb szeretett engem

És megvásárolta az üdvösségemet

A Golgota fáján.

¹⁶⁹ Nos, ha nem szeretitek egymást, akiket láttatok, hogyan fogjátok szeretni Azt, akit nem láttatok? Amikor énekeljük, hogy *Szeretem Őt*, fogjuk meg felebarátunk kezét szeretetteljesen.

Szeretem Őt. . .

Isten áldjon meg. . . ? . . . Isten áldjon meg. . . ? . . . Isten áldjon meg. . . ? . . . Isten áldjon meg, Neville testvér. . . ? . . . Aha. Isten áldjon meg. . . ? . . .

A Golgota fáján.

Most emeljük fel felé a kezünket.

Szeretem Őt, szeretem Őt
Mert Ő előbb szeretett engem
És megvásárolta az üdvösségemet
A Golgota fáján.

¹⁷⁰ Van egy jó dal, szeretnétek hallani egyet? Úgy tudom, hogy van itt egy evangélikus énekvezetőnk Indianapolisból. Úgy hiszem, a Cadle Imaházban énekel. Így van? Rendben, uram. Ott van Cadle Imaházban. Hányan emlékeznek E. Howard Cadle-re? Ó, jaj! Isten nyugosztalja drága lelkét. A levegő pacsirtája, egy asszony, akit szerettem énekelni hallani, jobban, mint bárkit, akit életemben hallottam énekelni, Mrs. Cadle ezt énekelte, “Mielőtt ma reggel elhagytad a szobádat, gondoltál-e arra, hogy ma imádkozz a mi Megváltónk, Krisztus Nevében, mint Pajzs mára?”

¹⁷¹ Ott az utca túloldalán, egy reggel, egy kis régi, kétszobás viskóban, felkeltem, be akartam menni és tüzet rakni. A kályha nem égett. És megpróbáltam begyújtani, de a szél bejött, és az arcomba fújta az egészet. És hideg volt, és majdnem megfagytam. És dér borította az egész padlót, én pedig mezítláb voltam; próbáltam beindítani ezt a kis, régi bádoggályhát, amin egy kis kemencecső van. És én csak... Medával még nemrég házasodtunk össze. És próbálkoztam, a fa nedves volt és nem akart égni, én pedig ott ültem, azt gondoltam, “Ó, jaj! Megpróbálom még egyszer.” Munkába kellett mennem, és közben *így* legyeztem azt a régi kályhát. Odanyúltam, bekapcsoltam a rádiót, és ő énekelni kezdett, “Mielőtt ma reggel elhagytad a szobádat, gondoltál arra, hogy imádkozol?” egyszerűen a földre estem, “Krisztus, a mi Megváltónk Nevében, Pajzsként ma?” Ó, mennyire szeretem hallani azt az asszonyt!

¹⁷² Ha majd átkelek a folyón, azt hiszem, hallani fogom Mrs. Cadle-t ott ülni. Tudod, én időpontot egyeztettem. A folyónak ezen az oldalán ott van az örökzöld Fa, tudjátok, az Élet fája; és a folyó túloldalán egy angyali kórus énekel éjjel-nappal, mert ott nincs éjszaka, egész nap énekelnek, értitek. Keresek magamnak egy helyet, és csak hátradőlök, és hallgatom. Azt hiszem, hallani fogom Mrs. Cadle-t ott énekelni.

¹⁷³ Isten áldja a testvérünket. Elfelejtettem a nevét. Mi is az, testvér? [A testvér azt mondja, “Ned Woolman.”—Szerk.] Ned Woolman testvér fog most énekelni nektek. Woolman testvér, örülök, hogy itt vagy ma este. [Woolman testvér a *Szívem Kápolnája* című dalt énekli.]

62-1014^E A Vezető
Branham Imaház
Jeffersonville, Indiana Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org